Vuosikirja 2016

SUOMEN GOLFHISTORIALLINEN SEURA RY
Perustettu 2007

Hallitus 2015

Puheenjohtaja:	Mika Hjorth
Varapuheenjohtaja:	Jussi Markkanen
Jäsen:	Lassi Tilander
Sihteeri:	Antti Paatola
Rahastonhoitaja&mitalit:	Jussi Holmalahti
Kilpailut:	Jussi Markkanen
Vuosikirja:	Risto Lehtinen
Tilintarkastaja:	Jouni Laine
Varatilintarkastaja:	Jussi Johansson

Toimikunnat

Hikkoripelitoimikunta:	Antti Paatola
Historia/Keräilytoimikunta:	Mika Hjorth

Seuran jäsenmäärä on 103 (1.4.2015)

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan tervehdys 3
Hikkorigolf kausi 2015 4
Juhlivat klubit 2016 12
Hikkoritapahtumat kaudella 2016 13
Hikkori SM 2016 informaatio 16
Gumböle Golf 25 vuotta 18
Hikkori reikäpeli 2016 informaatio 21
Kenneth G Chapman 1927-2015 22
Rio 2016 ja Golfin paluu 24
Marskin mailat 29
Ylistys Hickorille (Hickory Grail 2015) 34
Isä, poika ja golfmaila 37
Kauden 2015 tuloksia 41
Tiedotuksia 43
SGHS Liittymislomake 46
Jäsenluettelo 47

ISSN 1797-3570
Taitto ja paino TpT-Print Oy, Helsinki 2016

Kannen kuva: Falsterbo & bagi.
Kuva: Risto Lehtinen.

Seuran tarkoitus

- edistää ja tukea golfin historian harrastusta
- edistää golfmuseon perustamista Suomeen
- toimia golfiin liittyvän keräilyn edistämiseksi
- edistää historiallisilla välineillä tapahtuvaa golfin pelaamista

Minulle oli suuri ilo ja kunnia ottaa vastaan puheenjohtajuus ja vuosikokouksen luottamus. Seuramme on kehittynyt mukavasti viimeisten vuosien aikana ja tälle hyvälle työlle on mielyttävä rakentaa tulevaisuutta.

Seurassamme on iso joukko aktiivisia jäseniä ja hyvin vakiintuneita tapahtumia. Tulevaisuudelta kuitenkin toivon, että voisimme entisestään monipuolistaa toimintaamme ja houkutella uusia jäseniä joukkoomme. Golfin historia on niin moniulotteinen käsite, että sen ympärille mahtuu vielä paljon nykyistä toimintaa enemmän. Toivonkin, että tulevan kauden aikana mahdollisimman moni teistä tarttuu hihaani ja kertoo oman mielipiteensä siitä mihin seuraa ja sen toimintaa tulisi kehittää.

Lopuksi haluaisin esittää haasteen kaikille nykyisille jäsenille. Olemme jo muutaman vuoden tavoitelleet jäsenmäärän kasvattamista. Suurempi jäsenpohja mahdollistaisi tulevaisuudessa entistä aktiivisemman ja monipuolisemman toiminnan. Toivonkin, että kaikki te aktiivijäsenet otatte haasteeni vastaan ja kasvatamme yhdessä joukkoamme. Muistakaa siis kertoa seurasta lähipiirissä, puhukaan historian merkityksestä omassa klubissanne, kertokaa jäsenyyden eduista, pelatkaa ja antakaa muiden kokeille hikkorimailojanne. Liittymiskaavake löytyy tästä vuosikirjasta ja nettisivuiltamme.

The most important shot in golf
is the next one. (Ben Hogan)

Hikkorikausi 2015

Suomen mestaruudet ratkottiin heinäkuun alussa Suur-Helsingin Golfin Luukki-kentällä, jossa saatiin uusia ja vanhoja mestareita. Jokavuotinen maaottelu pelattiin Ruotsissa ja pelikenttänä oli Hulta Golfklubb. Ottelu oli historia huomioiden tasainen mutta lopulta Ruotsi nousi jälleen voittoon. Jäsenmatka suuntautui tällä kertaa Englannin Devoniin.

Uusia mestareita Luukista

Osana Suur-Helsingin Golfin 50-vuotisjuhlallisuuksia SM-kisa pidettiin heidän Luukki-kentällään. Jaossa oli neljä mestaruutta kun miehet, naiset ja yli 60-vuotiaat seniorit ratkoivat omat mestaruutensa. Neljäs mestaruus on suomalaisten golfklubien välinen joukkuekilpailu. Mukana oli 35 pelaajaa, joka oli uusi ennätys. Toivottavasti tänä vuonna saadaan selkeä nousu, kun ruotsalaisetkin ovat paikalla. Isäntäseurasta kisoihin osallistui ilahduttavasti 8 pelaajaa, joista osa oli ensikertalaisia hikkorikilpailuissa.

2015 mestari Raine Stenberg, kuva Tapio Mäkinen.

Miesten mestaruus jäi kotikentälle kun ensikertalainen Raine Stenberg näytti paikallistuntemuksen lisäksi golftaitojaan. Tuloksena oli 78 lyöntiä, yhtä vähemmän kuin parin vuoden takaisella mestarilla, Golf Talman Peter Puhakalla. Seuraavana, selvästi jääneenä sijoittui Golf Talman Mika Lindström.

Naisten mestaruuden otti viime vuoden mestari, Keimolan Minna Jäppinen. Hänestä selvästi jäivät parin vuoden takainen mestari, Golf Talman Kirsi Ahlfors ja kotikentällään pelannut Outi Hemmo. Seniorien mestaruuden puolestaan uusi Keimolan Erkki Rantanen. Seuraavina olivat Lassi Tilander ja Heikki Mamia.

Mestari Raine Stenbergin bunkkeri työnäyte. Kuva Tapio Mäkinen.

Naisten mestari Minna Jäppinen, kuva Tapio Mäkinen.

Mauri Teräväinen, ensikertaa hikkorikisassa, SM joukkue mestaruus SHG:lle, kuva Tapio Mäkinen.

Joukkuemestaruus on tähän asti ollut yhden joukkueen, Keimola Golfin, heiniä. Tänä vuonna kisa oli paljon tasaisempi kuin koskaan aikaisemmin. Suur-Helsingin Golf onnistui mainiosti joukkueena ja otti voiton yhteistuloksellaan 310. Golf Talma ja Keimola jäivät kumpikin kuuden lyönnin päähän ja jakoivat toisen sijan.

Samassa yhteydessä ratkottiin tasoitusmestaruus, Finnish Hickory Open. Vasta 14-vuotias Vuosaaren Ilari Turtola on kehittynyt vauhdilla ja otti voiton mainiolla tuloksella 70. Seuraavina tulivat Keimolan kaksikko Pali Geitel ja Minna Jäppinen tuloksillaan 71 ja 72. Takana olikin tasaista sillä tuloksella 76 sijoittui kymmenenneksi.

SM-kilpailuja olivat tukemassa palkintojen muodossa SRV-yhtiöt, Golf Balance, Peltomäki Golf sekä Elfving Tielinja. Kiitokset tukijoille.

SGHS reikäpelimestaruus 2015

Lassin pokaalista kisattiin kesän aikana. Ensimmäisen kerran maljasta kisattiin vuonna 2014, jolloin Mika Hjorth sai pokaaliin ensimmäisen voittajakaiverruksen. Vuonna 2015 po-

Tuttu näky Hikkori kisoissa, Antti & Bagi. Kuva Tapio Mäkinen.

SGHS REIKÄPELIMESTARUUS 2015

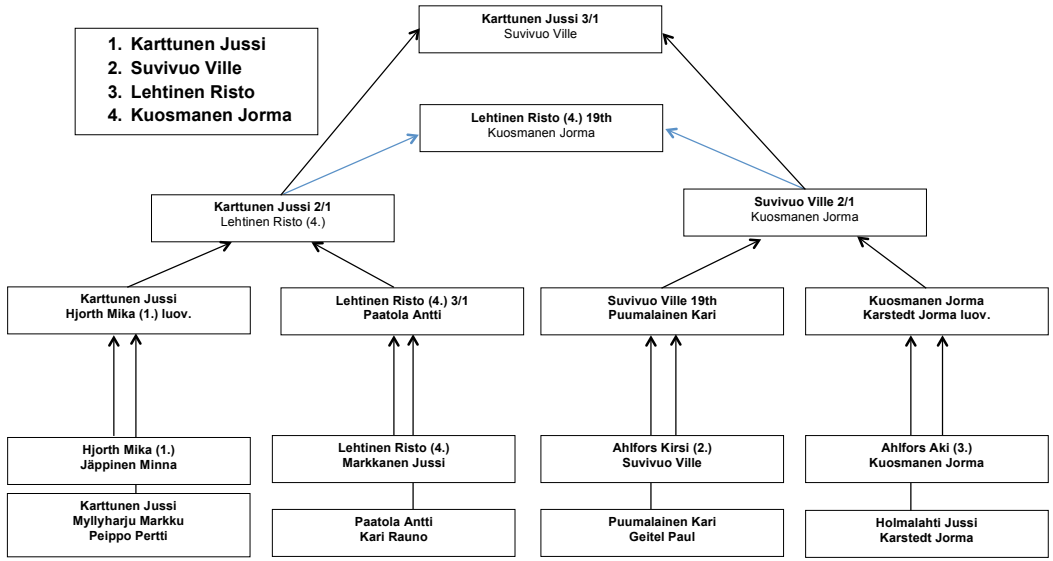

kaalin ja reikäpelimestarin tittelin vei nimiinsä Yyteri Golfin Jussi Karttunen. Finaalivastustajana Jussilla oli Golf Talman Ville Suvivuo. Kolmanneksi sijoittui Suur-Helsingin Golfin Risto Lehtinen vastustajanaan Keimola Golfin Jorma Kuosmanen.

Maaottelussa jälleen selkäsauna

Suomen ja Ruotsin välinen maaottelu pelattiin kesäkuun lopussa Ruotsissa. Pelikenttänä oli Hulta Golfklubb lähellä Göteborgia. Ottelu pelattiin kymmenhenkisin joukkuein, reikäpelinä tietysti.

Suomalaisilla kävi huono onni heti alkuun kun joukkueen kapteeni Mika Hjorth loukkasi harjoituskierroksella jalkansa ja Mikan pelit olivat siinä. Varakapteeni Aki Ahlfors oli matkassa mutta leikkauksesta toipuvana hänen ei ollut tarkoitus pelata. Nyt hän joutui toipilaana mukaan peliin.

Ottelu oli hetkittäin tiukka mutta kääntyi lopulta selvästi isännille, ei ollut suomalaisista yllättäjiksi tälläkään kertaa. Ruotsalaiset valitsivat suomalaisten parhaaksi pelaajaksi Kari Puumalaisen.

Samalla matkalla poikkesimme seuraavana päivänä pelaamassa myös Lundsbrun Hickory Openissa. Siellä menestys oli hieman parempaa, kymmenen kärjessä oli puolet suomalaisia. Myös nuoriherra Veeti Puumalainen 7v. pääsi pokkaamaan ensimmäisessä hikkorikisassaan, ja äitinsä Virpi voitti leidisarjan. Paluumatkalla osa joukostamme kävi vielä testaamassa vuoden 2016 Ruotsi hikkorimestaruuskisojen kentän Boråsissa. Kenttä osoittautui mielenkiintoiseksi kokemukseksi.

Jäsenmatkan kohteena Devon

Englannin vanhin linkskenttä on Royal North Devon joten se ja sen lähistöllä sijaitsevat muut linkskentät olivat vuoden 2015 jäsenmatkan kohteena. Matkassa oli kahdeksan jäsentä, kuusi hikkorimailoilla ja kaksi nykymailoilla. Viikon aikana pelasimme kuusi kenttää, yhtä lukuun ottamatta kaikki linkskenttiä. Majapaikaksi valikoitui vanha, historiallinen hotelli aivan Barnstablen kaupungin keskustassa. Ottelua brittejä vastaan ei tällä kertaa pelattu.

Matkan kentistä jäivät mieleen erityisesti Sauntonin kaksi kenttää, East ja West, sekä tietysti matkan pääkohde Royal North Devon. Kaikki kolme ovat upeita, perinteisiä linkskenttiä mahtavine bunkkereineen ja vielä mahtavampine hiekkadyyneineen. Erityisesti Sauntonin kentät olivat kaikkien suo-

Saunton GC, kuva Tapio Pekkola.

sikkikenttiä Royal North Devonin erottuessa historiansa ja mahtavan klubitalonsa osalta. Itse asiassa klubitalo on yksi iso museo joka kunnioitti klubin historian lisäksi kentän suuren pojan, viisinkertaisen Open-voittajan John Henry Taylorin perinteitä. Muut pelatut kentät olivat Bude&North Cornwall, Ilfracombe ja Minehead&West Somerset. Ilfracombe on korkeilla merenrantakallioilla josta joka väylältä on upea näkymä merelle Bristolin kanaaliin. Kaksi muuta ovat turvallisia perus linksejä.

Kymmenes vuosi Tourilla

Finnish Hickory Tour on ilahduttanut suomalaisia hikkorigolfareita jo kymmenen vuoden ajan. Kaudella 2015 Tourilla oli viisi osakilpailua ja finaali. Osallistujamäärä on vakiintunut reiluun kolmeenkymmeneen tapahtumaa kohti.

Keimolan Pali Geitel voitti kauden aikana yhden tasoituskisan eikä yhtään lyöntipelikisaa. Pali kuitenkin vakuutti tasaisuudellaan ja voitti molemmat sarjat, tasoituksettoman lyöntipelisarjan ja miesten tasoitussarjan. Lyöntipelisarjan hän voitti selvästi kun toiseksi tullut Mika Hjorth jäi 28 pisteen päähän. Kolmanneksi tullut Minna Jäppinen varmisti Keimolalaisten kolmoisvoiton. Osakisan voittajia kaudella olivat Pali Geitelin lisäksi Minna Jäppinen, Raine Stenberg, Perry Somers, Ilari Turtola, Jouni Laine ja finaalin voittanut Mika Hjorth.

Tasoitussarja oli paljon tasaisempi ja se ratkaistiin vasta finaalissa. Pelin henki oli, että neljällä pelaajalla oli finaalivoitolla mahdollisuus rankingvoittoon. Kun voitto meni ohi tämän nelikon, riitti Palin kakkossija kauden herruuteen. Vuosaaren Ilari Turtola jäi finaalissa kolmanneksi ja samalla koko sarjan toiseksi. Seuraavina olivat Risto Lehtinen ja Jorma Kuosmanen. Ilari Turtola voitti kauden aikana tasoitussarjan kisan kahdesti mutta pari pisteetöntä kisaa jättivät hänet lopulta kahdeksan pisteen päähän voittajasta. Muut sarjavoittajat olivat Risto Lehtinen, Jorma

Kuosmanen, Markku Myllyharju, Jussi Holmalahti ja finaalin paras Mika Hjorth.

Naisten tasoitussarjassa Minna Jäppinen jatkoi siitä, mihin aikaisemmilla kausilla tottui. Kauden seitsemästä ranking-kisasta hän voitti viisi mukaan lukien molemmat suurkisat, SM-kisan ja finaalin. Muut voittajat olivat Linna Golfissa voittanut Outi Hemmo ja Pirkkalassa Miikkulainen myy asuntosi Hickory Openin voittanut Annamari Viita.

Ammattilaisilla oma kisa

Kesän 2014 ammattilaiskisa sai jatkoa heinäkuussa kun Suur-Helsingin Golfin Luukkikentällä pelattiin ammattilaisten oma Finnish Hickory Open. Kisa pelattiin pro-am-muodossa ja mukana oli 12 ammattilaista ja 12 amatööriä. Myös yksi ulkolainen pelaaja oli mukana kun saksassa asuva australialainen Perry Somers tuli mukaan kisaamaan 4000 euron palkintopotista.

Kisan voittoon pelasi Golf Talmaa edustava Teemu Putkonen, joka nykyään pelaa Kiinassa PGA China Tourilla. Voittotulos oli 76 lyöntiä, kaksi vähemmän kuin tasainen kolmikko hänen takanaan. Normikisoista poiketen, tämä kolmikko kävi jännittävän uusinnan palkintorahoista. Kakkoseksi tuli Kankaisten Golfpuiston Marko Kallinen ja kolmanneksi Ringsiden Joonas Hinkkanen. Amatöörien tasoituskisan paras oli Pali Geitel ennen Risto Lehtistä ja Ilari Turtolaa.

Finnish Hickory Open mitalikolmikko, Marko Kallinen, Teemu Putkonen ja Joonas Hinkkanen.

Pali Geitel & tyylipuhdas droppi.

Juhlivat klubit 2016

Seuraavat suomalaiset golfklubit saavuttavat merkittäviä etappeja vuoden 2016 aikana. SGHS onnittelee juhlivia klubeja.

Tietolähteenä on käytetty Golfliiton kenttäopasta.

30 vuotta

Arctic Golf Rovaniemi
Nurmo Ruuhikoski Golf
Imatran Golf
Nevas Golf
Pickala Golf

25 vuotta

Golf Virrat
Gumböle Golf
Paltamo Golf
Peltola Golf
Pirkanmaan Golf
Porvoo Golf
St.Lake Golf
Ylä-Savon Golfseura

Hikkoritapahtumia kaudella 2016

Toukokuu

29. Keimola Hickory Open, Keimola Golf, Vantaa
Kaikille avoin hikkoritapahtuma joka avaa Finnish Hickory Tourin kauden 2016. Keimola on perinteisesti avannut kauden, niin tälläkin kertaa. Tour kestää koko kesän ja sen finaali pelataan syyskuun lopulla. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Keimolan rangella.

Kesäkuu

19. Evolvit Hickory Open, Kytäjä Golf, Hyvinkää
Finnish Hickory Tourin perinteinen tapahtuma pelataan nyt jo yhdeksättä kertaa. Pelikenttänä tällä kertaa Kytäjän SE-kenttä. Kaikille avoin tapahtuma. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Kytäjän hieno range tarjoaa hyvän mahdollisuuden harjoitella hikkorimailoilla. Ennen tapahtumaa rangella pidetään myös hikkoriklinikka jossa saa ohjeita hikkoripeliin.

Heinäkuu

1. Nordic Hickory Match, Gumböle Golf, Espoo
Yhdeksättä kertaa pelattava reikäpeliottelu Ryder Cup-hengessä suomalaisten ja ruotsalaisten hikkoripelaajien välillä. Ruotsi on ollut yleensä niskan päällä, miten lienee tällä kertaa. SGHS nimeää Suomen edustajat otteluun.

Lisätietoja tapahtumasta SGHS:n nettisivuilta www.sghs.fi.

1.-2. Open Finnish Hickory Championship, Gumböle Golf, Espoo
Suomen hikkorimestaruudet ratkotaan tänä vuonna Kymmenettä kertaa. Samassa yhteydessä ratkotaan Finnish Hickory Open, Suomen vanhin hikkorikisa. Tänä vuonna pelikenttänä on Gumböle Golf Espoossa. Kisa on kaikille golfareille avoin. Pelattavat sarjat ovat:

- miesten mestaruus, lyöntipeli scr
- naisten mestaruus, lyöntipeli scr
- seniorimestaruus yli 60-vuotiaille miespelaajille, lyöntipeli src
- suomalaisten golfklubien välinen joukkuemestaruus
- Finnish Hickory Open, tasoituksellinen lyöntipeli kaikille osallistujille.

Kisan tarkka ohjelma toisaalla tässä lehdessä. Kisasta jaetaan kaksinkertaiset pisteet Finnish Hickory Rankingissa.

1. päivä on virallinen harjoittelupäivä ja 2. päivänä pelataan mestaruuksista.

30. Hikkori-Jussin Historic Open, Suur-Helsingin Golf, Lakisto, Espoo
SHG:n Lakiston kenttä on nyt ensi kertaa Hickory Tourin ohjelmassa. Tour kestää koko kauden ja finaali pelataan syyskuussa. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Lakiston rangella.

Elokuu

6.-7. Ruotsin hikkorimestaruuskilpailu, Borås Golfklubb, Ruotsi
Kisassa on miesten, naisten ja veteraanien sarjat. Lisäksi kisataan erikseen tasoituskisa, Svenska Hickorykannan. Lisätietoja kisasta Svenska Golfhistoriska Sällskapetin sivuilta. Ilmoittautumiset itse tai SGHS:n kautta.

13. Golfantiikki Hickory Open, Tuusulan Golfklubi, Tuusula
Tuusula on jo useana vuonna osoittanut olevansa mainio hikkorikenttä. Kaikille avoin tapahtuma tämäkin. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Tuusulan rangella.

Syyskuu

3. Porvoo Hickory Open, Porvoo Golf
Kauden toinen uutuuskenttä on Porvoo Golf. Kaikille avoin Hickory Tourin tapahtuma jossa osakilpailuvoiton lisäksi tavoitellaam Golf Center Hickory Rankingin pisteeitä. Ennen tapahtumaa hikkoriklinikka Porvoo Golfin rangella. Kisan yhteistyökumppani on vielä haussa, kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Tourin järjestäjiin.

25. Golfpiste Hickory Final, Vuosaari Golf, Helsinki
Perinteinen Finnish Hickory Tourin finaalikenttä on ollut Vuosaari Golf, niin tänäkin vuonna. Jaossa on tuplapisteet Golf Center Hickory Rankingissä joten Rankingin voitto ratkeaa edellisvuosien tapaan vasta finaalissa. Kaikille avoin tapahtuma jonka yhteydessä päätetään kausi yhteisellä aterialla ja Golf Center Hickory Rankingin palkintojenjaolla. Hikkoriklinikka Vuosaaren rangella ennen tapahtumaa.

Lisäksi kesän aikana pelataan ammattilaisille suunnattu hikkorikisa, PGA Finnish Hickory Open. Kisa järjestetään Pro-Am periaatteella jolloin myös amatööreillä on mahdollisuus osallistua kisaan ja päästä pelaamaan ammattilaisten kanssa. Kisassa jaetaan pisteet myös Golf Center Hickory Rankingin SRC-sarjassa.

Golf Center Hickory Ranking

Kaudella 2012 aloitettu Golf Center Hickory Ranking pistää pelaajat paremmuusjärjestykseen tälläkin kaudella. Ranking lasketaan kolmessa eri sarjassa, src, hcp-miehet ja hcp-naiset. Src-sarjaan voivat osallistua myös ammattilaiset. Rankingissä huomioidaan menestyminen ennalta määrätyissä kisoissa. Kaudella 2016 rankingissa huomioidaan Finnish Hickory Tourin kuuden osakisan lisäksi menestyminen SM-kisassa (src-sarja) ja Finnish Hickory Openissa (hcp-sarjat). Src-sarjassa mukaan lasketaan myös PGA Finnish Hockory Openissa saavutetut pisteet.

Src-sarja on yhteinen miehille ja naisille. Finnish Hickory Tourin kisoissa ja Finnish Hickory Openissa miehet ja naiset pelaavat samassa sarjassa mutta ranking-pisteet lasketaan miehille ja naisille erikseen.

Viidessä Finnish Hickory Tourin ensimmäisessä osakisassa jaetaan src- ja molemmissa hcp-sarjoissa pisteitä kymmenelle parhaalle. Pisteet ovat 20, 15, 12, 10, 8, 6, 4, 3, 2 ja 1. Hickory Tourin finaalissa, SM-kisassa ja Finnish Hickory Openissa jaetaan kaksinkertaiset pisteet.

Rankingin lopputuloksiin lasketaan mukaan SM-kisassa, Finnish Hickory Openissa ja Finnish Hickory Tourin finaalissa saavutetut pisteet. Lisäksi mukaan lasketaan finaali poislukien kolmen parhaan Finnish Hickory Tourin osakisan pisteet.

Ranking-voittajat kolmessa sarjassa palkitaan finaalin yhteydessä suoritettavassa palkintojenjaossa.

HIKKORIGOLFIN SM-KILPAILUT
2.7.2016, Gumböle Golf (GG)

Hikkorigolfin Suomen mestaruuskilpailut pidetään Gumböle Golfin kentällä lauantaina 2. päivänä heinäkuuta 2016 alkaen klo 9.00. Kilpailuissa ratkaistaan miesten, naisten ja miesseniorien henkilökohtaiset mestaruudet sekä niiden lisäksi klubien välinen mestaruus ja Finnish Hickory Open, tasoituksellinen lyöntipelimestaruus. Kilpailu on avoin kaikille golfareille.

Suomen Golfhistoriallinen Seura (SGHS) toivottaa kaikki hikkorigolfista kiinnostuneet osallistumaan tapahtumaan. Senioreille on oma sarja jo neljännen kerran, joten tervetuloa runsain joukoin mukaan.

KILPAILUOHJE:

Kilpailusarjat:

- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, miehet.
  Voittaja on vuoden 2016 hikkorigolfin miesten Suomen mestari.
- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, naiset.
  Voittaja on vuoden 2016 hikkorigolfin naisten Suomen mestari.
- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, seniorit 60v miehet.
  Voittaja on vuoden 2016 hikkorigolfin seniorien Suomen mestari.
- Tasoituksellinen 18 reiän lyöntipeli kaikille osallistujille.
  Paras nettotulos voittaa vuoden 2016 Finnish Hickory Openin
- Klubien välinen joukkuekilpailu. Klubin kaksi parasta tulosta sekä brutto- että nettosarjoista lasketaan yhteen (voi olla samat pelaajat).
  Alhaisin tulos voittaa klubien välisen Suomen mestaruuden.

Tasoituksena käytetään SGHS:n hyväksymää erillistä hikkoritasoitusta.
Seniorisarjaan osallistuva ei voi osallistua miesten sarjaan.

Välineet:
Kilpailussa noudatetaan SGHS:n määrittelemiä välinesääntöjä. Ainoastaan aidot puuvartiset ennen vuotta 1935 valmistetut mailat ovat sallittuja. Säännöt löytyvät SGHS:n Internet-sivuilta osoitteesta www.sghs.fi. Sieltä löytyvät ohjeet myös ajan hengen mukaisesta pukeutumisesta. Palloina voidaan käyttää kaikkia nykysääntöjen sallimia palloja.

Ilmoittautuminen:
Kilpailuun ilmoittaudutaan täyttämällä ja palauttamalla erillinen ilmoittautumislomake siinä olevaan osoitteeseen 23.6.2016 mennessä. Lomake löytyy mm. SGHS:n kotisivuilta. Kilpailijoiden määrä on rajoitettu, joten aikainen ilmoittautuminen on suositeltavaa.

Tervetuloa Hikkorigolfin SM-kilpailuihin!

Jussi Markkanen
Kilpailun johtaja

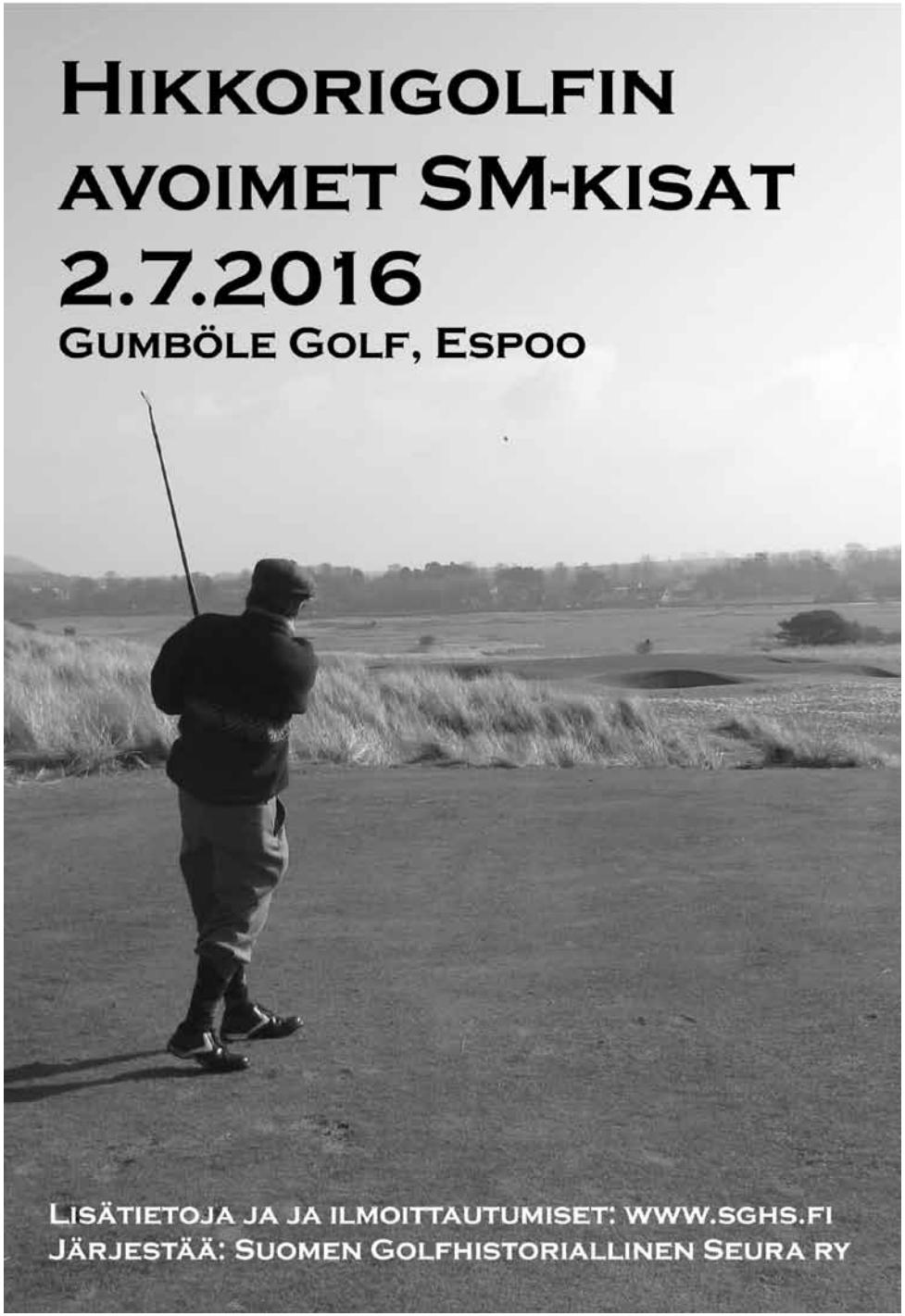

Gumböle Golf

– 25-vuotinen evoluutiotarina laajennusideasta täysiveriseksi golfkentäksi

Gumböle Golf Ry täyttää tänä vuonna neljännesvuosisadan. Se on merkittävä ajanjakso suomalaisessa golfissa, jossa juuri tuona aikana on tapahtunut paljon. Värikäs on myös Gumbölen golfyhteisön tarina.

Espoon Golfseuran naapuriin haaveiltiin aikanaan 9-reiän laajennusta. Hanke ajautui sitten omakseen erilleen EGS:stä, vaikka yhtymäkohtana olivatkin EGS:n seuran aktiivijäsenet, jotka uskoivat uuden kentän tarpeellisuuteen. Kenttähanke lähti liikkeelle uuden seuran perustamisella keväällä 1991.

Kentän sijaan alkuun rakennettiin range, joka avattiin elokuussa 1991. Myöhemmin samana syksynä saatiin lupa kentän rakentamiseksi ja seura hyväksyttiin Golfliiton jäseneksi marraskuussa 1991. Rakentaminen alkoi seuraavana keväänä ja toukokuussa 1994 avattiin ensimmäinen Gumbölen kenttä, 6-reiköinen par 3 kenttä, joka profiloitiin ns. ”jokamieskenttänä”. Samana vuonna saatiin alkuperäinen ”klubitalo”, joka on pohjiltaan entinen TVL:n parakki.

Vuonna 1997 kenttä vihdoin laajeni 9-reikäiseksi, mutta mitoiltaan se oli edelleen par 3 väylistä koostuva. Loppuvuosikymmenen ajan ajatukset kypsyivät siihen, että oli tarkoituksenmukaisinta perustaa kentän loppuunsaattamiseksi osakeyhtiö ulkopuolisen rahoituksen saamiseksi. Kenttäyhtiö perustettiin vuonna 2000 ja kaksi vuotta myöhemmin kenttä avattiin 9-reikäisenä. Yksi pitkä etappi, eli alkuperäinen idea oli saavutettu.

Pelaamisen vilkkaus herätti seuraavan tavoitteen, kentän laajennuksen täysimittaiseksi 18-reikäiseksi ja sen oheen modernin klubitalon rakentamisen. Talon rakennus osoittautui helpommaksi ja viihtyisä klubi vihittiin käyttöön vuonna 2007. Kenttälaajennus tuli valmiiksi pitkäksi venyneiden maa-alueongelmien vuoksi vasta 2009. Alkuperäiset maa-alueet jäivät osin käyttämättä ja sen myötä Kosti Kurosen suunnitelma jouduttiin vielä päivittämään ja muutama pidempi väylä pätkimään kahdeksi, jotta 18-reikäinen kokonaisuus onnistuisi.

Nyt Gumböle on nopeasti pelattava täysimittainen kenttä, loistavalla sijainnilla oleva rento golfyhteisö, jonka kehitystarina jatkuu. Nyt ns. metsäväylien laajennus on lupamielessä mahdollinen, mutta ei välttämättä ajankohtainen. Suomen golfin murroksessa ensisijalla tulee myös Gumbölessä olemaan kentän talousasioiden tasapainottaminen palveluita kehittämällä markkinoiden haluamalla tavalla. Gumböle haluaa profiloitua rentona golfyhteisönä, jossa osakkaat, pelioikeutetut, jäsenet ja kaikki vieraat kokevat hauskan golfelämyksen. Meille ilmapiiri on kaikki kaikessa!

Toivotamme kaikki hikkori-golffarit tervetulleiksi pelaamaan Gumböleen!

Markku Ignatius
Toimitus-/toiminnanjohtaja
Gumböle Golf Oy/Ry

PS. Juhlavuotemme green fee- ja muut tarjoukset
– katso kotisivumme osoitteessa
www.gumbolegolf.fi

Kaikenkattavaa
TELINEOSAAMISTA.

Telinekataja on Suomen johtava telinealan asiantuntija, joka vastaa kaikesta kohteesi telinetekniikasta alusta loppuun. Suunnittelemme telineet ja sääsuojat vaatimustesi mukaisesti, asennamme ne turvallisesti aikataulussa ja takaamme että telineitä riittää isollekin työmaalle.

TELINEKATAJA | RAKENNAMME TURVALLISET TYÖOLOSUHTEET

www.telinekataja.fi

Suomen golfhistoriallisen seuran (SGHS) mestaruuskilpailut 2016

Lassin pokaali 2016

Osallistumisoikeus
SGHS jäsenet tasoituksella 36,0 tai alle.

Vuoden 2015 kisan neljä parasta pelaajaa ovat järjestyksessä ns. sijoitettuja pelaajia. Muut pelaajat arvotaan osallistujamäärän perusteella kaavioon. Tarvittaessa voidaan tehdä myös lohkoja tai alueellisia kaavioita/lohkoja ottaen huomioon pelaajien kotikentät.

Pelimuodot
SGHS:n mestaruus ratkaistaan perinteisin hikkorivälinein henkilökohtaisena tasoituksellisena reikäpelinä.

Tasoitukset
Tasoituksena käytetään ns. Sunningdale-tasoitusta. Tilanteessa 2 up häviöllä oleva pelaaja saa seuraavalle väylälle yhden lyönnin edun. Yhden lyönnin etu on voimassa siihen saakka kunnes ollaan tilanteessa 1 up. Ottelun ollessa tasatilanteessa 18 pelatun reiän jälkeen, pelataan jatkoreikiä "sudden death"-menetelmällä kunnes voittaja on selvillä.

Pelikenttä
Pelikentän voivat pelaajat vapaasti valita. Mikäli pelikentästä ei päästä yksimielisyyteen pelikenttä voidaan arpoa.

Peliajat
Pelaajat sopivat itse peliaikansa. Ajanvaraus tapahtuu normaalien ajanvaraussääntöjen puitteissa.

Tiipaikat
Reikäpelimestaruudesta pelataan klubitiiltä, eli miehet keltaiselta ja naiset punaiselta.

Tulokset
Kisalle perustetaan sivut edellisvuoden tapaan Facebook-tapahtumana. Otteluiden tulokset ilmoitetaan vastuuhenkilölle, joka ylläpitää kaavioita. Reikäpelien tulokset ilmoitetaan muodossa: reikiä johdossa/reikiä jäljellä. Esim. jos ottelu päättyy reiälle numero 17 voittajan ollessa kaksi reikää edellä, on ottelun tulos 2/1.

Ilmoittautuminen ja kilpailumaksut
SGHS reikäpelimestaruus on maksuton ja ilmoittautua voi sähköpostitse (jussi.holmalahti@valvira.fi) 10.5.2016 mennessä. Kaavio ja alustavat aikataulut julkaistaan toukokuun puolivälissä.

Suomen golfhistoriallisen seuran mestari palkitaan Hickory Tourin finaalin yhteydessä syksyllä.

Kenneth G Chapman

1927 – 2015

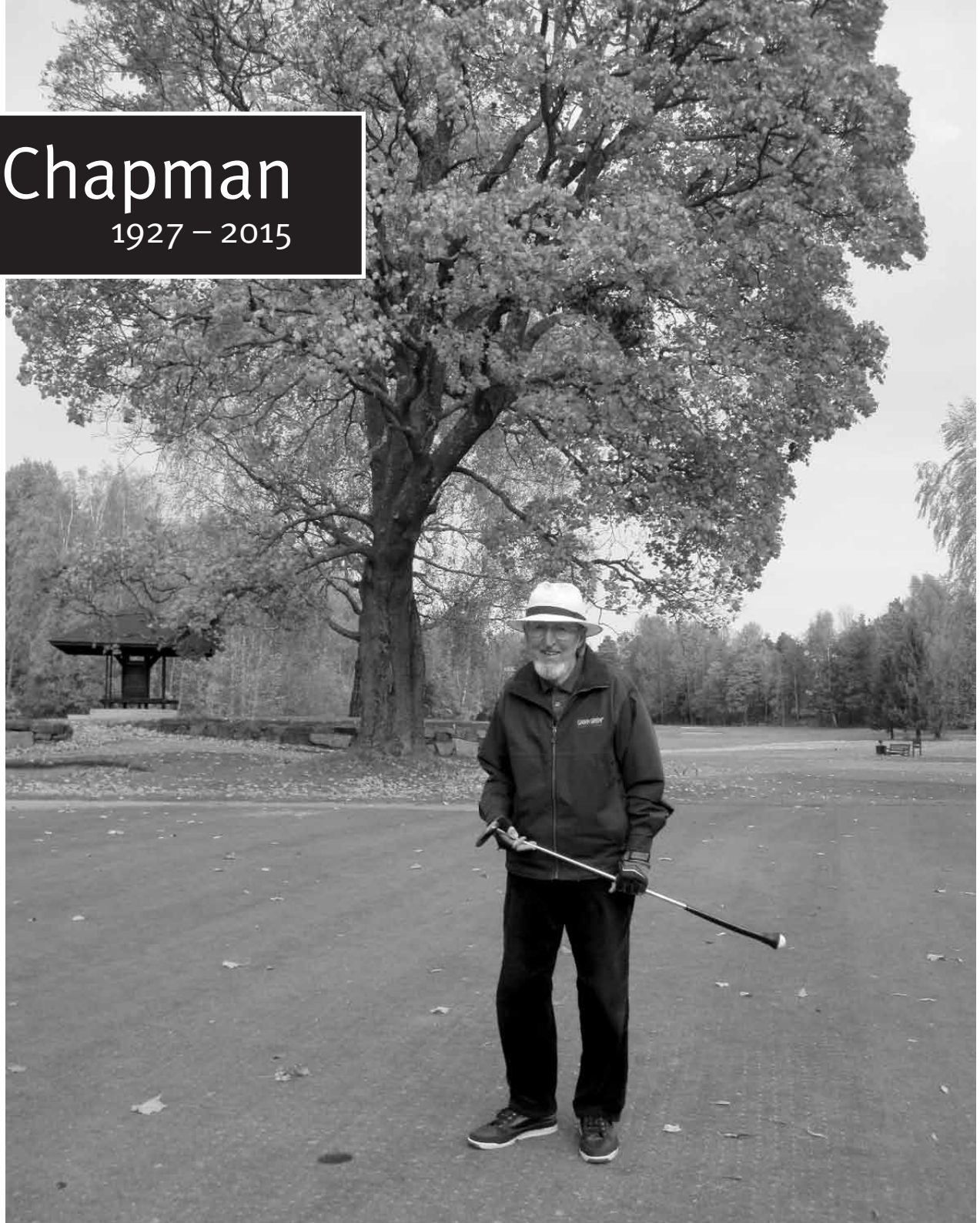

Kadehdin viime syksynä poisnukkunutta hyvää ystävääni Ken Chapmania ehkä eniten siksi, että hän oli nähnyt suurimman idolini Bobby Jonesin pelaavan. Jones oli virallisesti lopettanut kilpapelaamisen ainutlaatuiseen Grand Slam -vuoteensa 30-vuotiaana jo vuonna 1930, mutta ei hän golfia sentään kokonaan jättänyt. Kenillä oli hallussaan lehtileike, joka todistaa hänen olleen äitinsä Elizabethin kanssa 8-vuotiaana paikalla kun Jones pelasi näytösottelussa Ridgewoodin kentällä vuonna 1935. Muutamaa viikkoa myöhemmin samalla New Jerseyssä sijaitsevalla kentällä pelattiin muuten kaikkien aikojen viides Ryder Cup.

Ken Chapman toimi Skandinaavisten kielten professorina Californian yliopistossa, vieraili 70-luvulla ensi kertaa Suomessa ja asui jossain vaiheessa useamman vuoden myös Norjassa. Suomalaisen vaimonsa Helkan ansiosta hän siirtyi vähitellen kokonaan Suomeen, liittyen Helsingin Golfklubin jäseneksi vuonna 1984. Aikanaan hän lähti myös, ensimmäisten joukossa, mukaan Suomen Golfhistorialliseen Seuraan, sekä sen puitteissa harrastettuun hikkorigolfiin. Nyt voimmekin tehdä sellaisen mielenkiintoisen huomion, hän sekä aloitti 81 vuotta kestäneen golfuransa että päätti sen, hikkorigolfarina.

Golfin historiaan Ken Chapman jää erinomaisella, sääntöjen historiasta kertovalla kirjallaan, Rules of the Green. Kirjanteon aikaan tutustuin Ken'iin paremmin ja toimin jopa vedosten oikolukijana ennen kirjan painoon menoa. Myöhemmin otin silloisen yhtiöni nimissä Suomeen 200 kappaletta tätä menestysteosta, joka menikin kuin kuumille kiville.

Kirjaa tehdessään Kenille tulivat tutuiksi golfin valtaapitävien laajat arkistot, joita hän kävi läpi, sen hetken kahden tärkeimmän golfvaikuttajan Sir Michael Bonallackin (R&A) ja David B. Fayn (USGA) myötävaikutuksella. Nämä kaksi herraa laativat sitten aikanaan yhteiset saatesanat valmiiseen kirjaan. Vaikka säännöt ajoittain vähän muuttuvatkin, on Kenin sääntökirja monella tapaa hyvin ajaton ja myös sellainen jonka tekee mieli lukea yhä uudestaan. Hänen tapansa käsitellä, muuten niin kuivia sääntökysymyksiä pieni huumorin pilke silmäkulmassaan, on omiaan lisäämään lukunautintoa.

Helsingin Golfklubissa Ken Chapman muistetaan mm. Ministeri Erkon 60-vuotispokaalin moninkertaisena voittajana eli kilpailun, johon vaaditaan 60-vuoden ikä ja jossa tasoitus määräytyy tuon iän ylittävillä vuosilla. Golfsääntöjen historioitsijaa tarvittiin myös tuomarin tehtävissä, lukuisissa HGK:n järjestämissä suurissa ja tärkeissä kilpailuissa. Me hikkoripelaajat jäämme myös muistelemaan hänen pehmeää ja nuorena opitun luontaista svingiään, joka toimi tehokkaasti viimeisiin vuosiin asti. Ken oli parhaimmillaan varsinkin lyhyehköissä lähestymislyönneissä joissa hänen luotettava Niblick'insä saattoi pallon ällistyttävästi lipun juureen, kerta toisensa jälkeen.

Lassi Tilander

Rio 2016 ja Golfin paluu

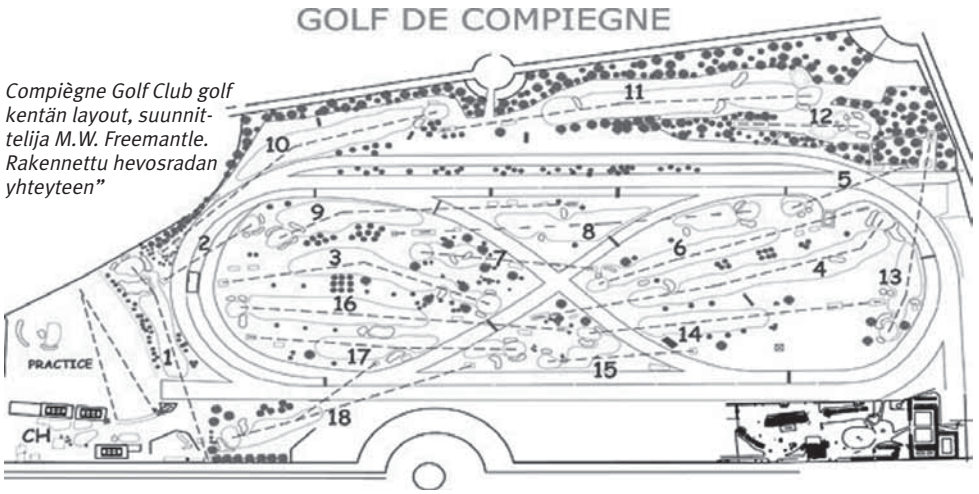

Compiègne Golf Club golf kentän layout, suunnittelija M.W. Freemantle. Rakennettu hevosradan yhteyteen"

Charles Sands - Le Golf et les Jeux Olympiques de Georges Jeanneau.

Margaret Abbott et son cadet lors du Grand Prix de la Ville de Compiègne
Le Golf et les Jeux Olympiques de Georges Jeanneau.

Charles Sand ja Margaret Abbot.

Golfia pelattiin Olympialaisissa edellisen kerran vuonna 1904 ja tänä vuonna, 112 vuotta myöhemmin, tämä, noin 70 miljoonan ihmisen harrastama laji tekee näyttävän paluun urheilun suurimmalle näyttämölle.

Golf oli mukana kaikkien aikojen toisissa kisoissa Pariisissa vuonna 1900. Kaupungissa järjestettiin samaan aikaan suuri Maailmannäyttely ja siellä nämä kaksi tapahtumaa kestivät pitkään ja sekoittuivat toisiinsa jopa niin, että esim. pelaajat eivät olleet täysin varmoja siitä olivatko he aitoja olympiaurheilijoita vai vaan mukana jossain näyttelytapahtumassa. Monille asia valkeni vasta vuosia kisojen jälkeen.

Golfarit ratkoivat paremmuuttaan Compiegne -nimisellä paikkakunnalla noin 50 km Pariisista pohjoiseen. Kaupunki on kuuluisa, mutta aivan muista syistä, sillä se näytteli tärkeää osaa I Maailmansodan loppuvaiheissa. Miehet pelasivat siellä 36 reiän lyöntipelin ja voittajaksi selvisi USA:n Charles Sands tuloksella 167. Naiset pelasivat vain 9 reikää ja kultamitalin vei Chicagolainen seurapiirikaunotar

1904 Olympia golf pokaali.

George Lyon pokaalin kera.

Margaret "Peggy" Abbot tuloksella 47. Jälkeenpäin on selvinnyt, että juuri tämä Miss Abbot ei saanut eläessään tietää olleensa kultamitalisti ja kaikki lajit huomioiden, myös USA:n kaikkina aikoina ensimmäinen olympiakultaa voittanut nainen. Miehet pelasivat myös tasoituksellisen kilpailun, jonka voitti mahtavan lääkealan yhtiön perustanut Albert Lambert, joka myöhemmin hommasi seuraavien Olympialaisten golfkilpailut omalle kotikentälleen. Hän oli myös yksi lentoliikenteen uranuurtajista rahoittaen mm. Charles Lindbergin ensilennon yli Atlantin.

Seuraavat Olympialaiset pidettiin USA:n St.Louisissa ja golf oli vielä mukana, mutta tällä kertaa vain miehet ottelivat mitaleista. Kentäksi oli valittu kaupungin ulkopuolella sijaitseva Glen Echo, jolla kilpailun 75 osanottajaa pelasivat ensin 36 reiän lyöntipelin, jonka parhaat 32 jatkoivat eteenpäin pelimuotonaan reikäpeli. 36 reiän finaaliin selvisi odotetusti tuore U.S. Amateurin voittaja H. Chandler Egan, sekä todellinen yllättäjä, 46-vuotias Kanadan George Lyon, joka oli aloittanut golfin vasta 38-vuotiaana. Lyon oli nuoruudessaan menestynyt

George Lyon ja Pariisin Olympia mitali.

monissa lajeissa kuten Baseball, Tennis sekä Kriketti ja hänellä oli ollut nimissään myös maansa ennätys seiväshypyssä. Kaikkien yllätykseksi finaali kääntyi lopulta kömpelösti svingaavan vanhan miehen George Lyonin 3/2 voittoon. Joukkuekilpailu käytiin 10-miehisin joukkuein ja siinä USA vei kolmoisvoiton.

Golfin piti olla mukana vielä seuraavissa kisoissa, jotka vuonna 1908 käytiin Lontoossa. Sinne matkusti mestaruuttaan puolustamaan myös George Lyon, nyt jo 50-vuotiaana. Kisojen järjestäjien ja vanhojen golfjärjestöjen keskinäiset erimielisyydet johtivat kuitenkin järjestävän maan pelaajien boikottiin ja kilpailu jäi pelaamatta. Pitkän matkan tehneelle George Lyonille tarjottiin kultamitalia lohdutukseksi, mutta hän kieltäytyi siitä. Lyon jatkoi golfuraansa vielä pitkään ja pelasi esim. oman ikänsä joka vuosi, 64-vuotiaasta 78-vuotiaaksi. Tämä merkittävä urheilija kuoli vuonna 1937, 79-vuotiaana.

Näin päättyi golfin taival virallisena olympialajina. Berliinin kisojen yhteydessä vuonna 1936 käytiin Baden Badenin golfkentällä kahden miehen joukkuein, maitten välinen Golf Price of Nation's, johon palkinnon oli lahjoittanut itse valtakunnankansleri Adolf Hitler. Ennen viimeistä kierrosta sai palkinnon lahjoittaja tiedon, että Saksan joukkue oli siirtynyt johtoon ja toiveet voitosta olivat suuret. Tästä innostuneena suuri johtaja kiirehti paikalle todistamaan kuinka maamiehet nöyryyttäisivät brittejä näiden "omassa" lajissa. Klubin parkkipaikalle saavuttuaan sai Hitler kilpailun johtajalta heti huonoja uutisia. Englannin joukkue oli aivan loppumetreillä kirinyt voittoon ja niinpä johtaja kääntyi saman tien kannoillaan ja käski kuljettajan ajamaan heti takaisin Berliiniin. Kilpailun vei lopulta nimiinsä Englannin kaksikko, Arnold Bentley ja Tommy Thirsk. Hitlerin lahjoittama upea palkintolautanen on tänäkin päivänä kaikkien nähtävänä, seinälle ripustetussa vitriinissä, Bentleyn kotiklubilla (Hesketh GC) Englannin Southportissa.

Golfia yritettiin mukaan vuoden 1996 Atlantan kisoihin ja kentäksi oli jo valittu todellinen helmi eli suhteellisen lähellä sijaitseva Augusta National. Niihin kisoihin päätettiin kuitenkin ottaa vain yksi uusi laji, joksi lopulta valikoitui, golfin sijaan, naisten jalkapallo.

Tässä yhteydessä on todettava, että Olympialaisilla on ollut, tosin pienehkö, merkitys Suomen golfille. Vuodeksi 1940 myönnetyt kisat saivat Aulangon, silloin upouuden hotellin, perusmaan alueelleen ja tulevien olympiavieraiden iloksi 9-reikäisen golfkentän. Suunnittelijaksi kutsuttiin britti Fred Smith, joka yhdessä Talin kenttämestarin Lauri Arkkolan kanssa ryhtyi toimeen. Kaunis kenttä tuli ajoissa valmiiksi, mutta kuten tunnettua, kisoista ei tullut mitään. Kun ne sitten saatiin Suomeen kesällä 1952, ei maan vanhin golfseura, Helsingin Golfklubi ollut asian suhteen aivan toimeton. Juuri kisojen avajaispäivänä 19/7 ja mittavien muutostöiden jälkeen, avattiin Talin Golfkenttä, ensimmäisenä kenttänä Suomessa täysimittaisena 18-reikäisenä. Tarkkaa tietoa siitä, ryntäsivätkö golfaavat olympiaturistit tätä saavutusta hyödyntämään, ei ole, mutta olympiatunnelmaa Taliin toivat ainakin nykyaikaiseen viisiotteluun osallistuneet kilpailijat, sillä ottelun ratsastusosio käytiin osittain kentän alueella.

Ensi elokuussa golfin olympialaiseen historiaan kirjoitetaan täysin uusi lehti. Mukaan pääsee 60 miestä ja 60 naista selvittämään keskenään keistä tulee, jo turhan pitkään hallinneiden Margaret Abbotin (116v.) ja George Lyonin (112v.) kruununperijät. Pelaajamäärät ovat normaaleihin golfkisoihin verrattuna ehkä hieman vaatimattomat, mutta toivoa sopii, että suhteellisen pieni todellisten huippupelaajien määrä takaa vaikkapa Suomelle paremmat menestymisen mahdollisuudet. Pelit käydään kisoja varten rakennetulla uuden uutukaisella Gil Hansen suunnittelemalla kentällä, joka myöhäisestä valmistumisestaan johtuen, tulee olemaan täysin uusi kokemus aivan kaikille. Järjestäjät ovat kyllä tarjonneet mahdollisuutta tutustua uuden karheaan luomukseen nyt kevättalvella, mutta kiireisillä ammattilaisilla ei näytä olevan siihen aikaa.

Lassi Tilander

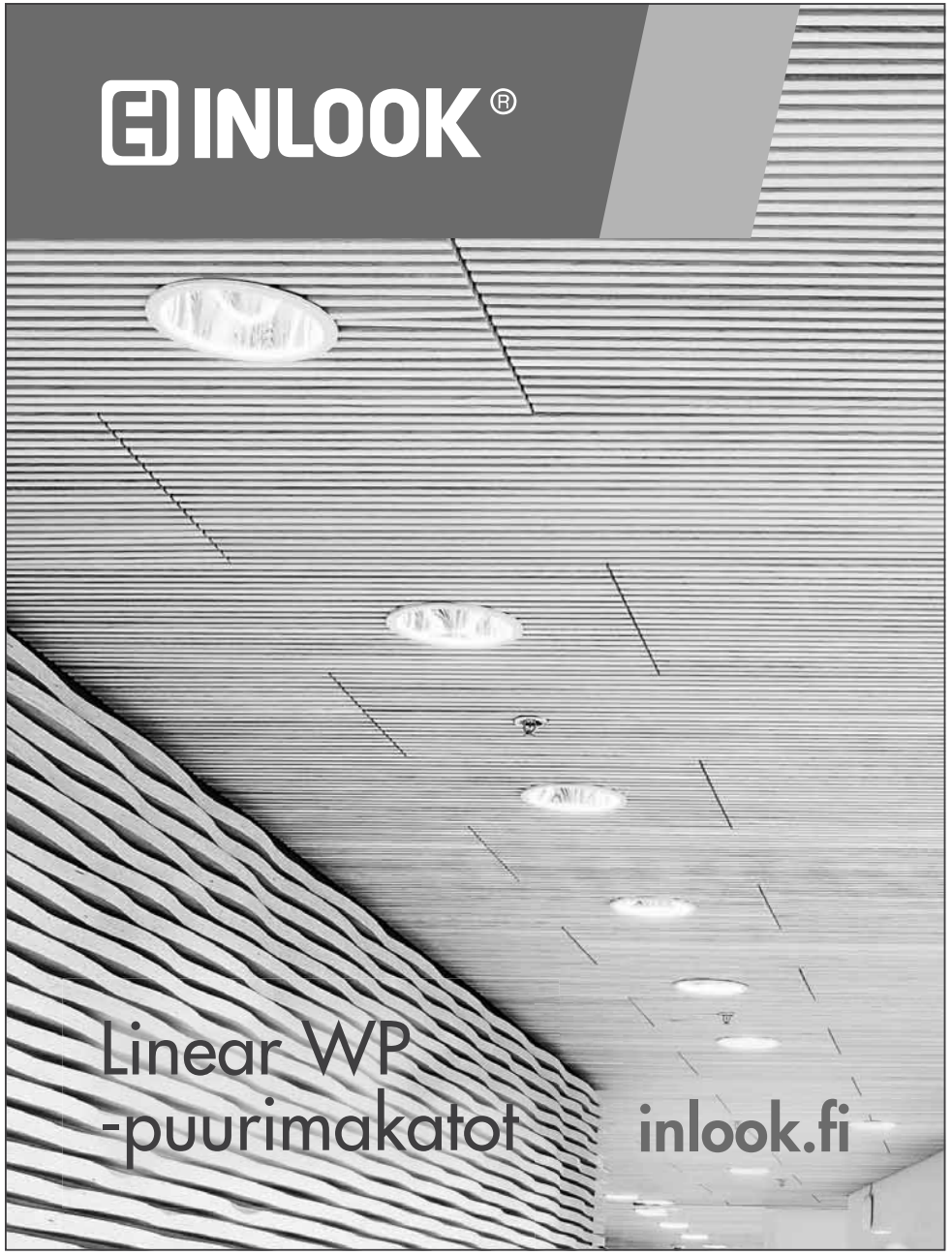

Marskin mailat

Marsalkka Carl Gustaf Emil Mannerheim oli yksi ensimmäisistä suomalaisista golfin harrastajista, jos ei peräti ensimmäinen. Mannerheimin tiedetään pelanneen golfia ainakin 1920-luvulla Eurooppaan suuntautuneilla matkoillaan.

Tässä jutussa en kuitenkaan käsittele Mannerheimia, vaan hänen golfmailojaan. Mannerheimin viimeinen koti Helsingissä on nykyään Mannerheim–museo. Museossa säilytetään myös Mannerheimin yhtä ja tietääkseni ainoata golfsettiä. Mannerheim asui museona toimineessa talossa vuodesta 1924 aina ollessaan Helsingissä.

Sain viime syksynä museolta luvan tutkia mailoja hieman tarkemmin. Suuri kiitos tästä mahdollisuudesta kuuluu museolle ja Herra Brummerille. Valitettavasti mailat eivät tällä hetkellä ole museon näyttelyssä esillä, mutta museo on luvannut ilmoittaa Suomen Golfhistorialliselle Seuralle kun mailat ovat jälleen nähtävillä.

Mannerheimin setti koostuu kahdeksasta mailasta. Kaikki mailat ovat hikkorivartisia. Mailat voi ajoittaa 1920-luvulle, tarkemmin noin vuosille 1919 - 1927. Kyseessä on laadukas setti, mutta kaikesta päätellen setti ei sisällä mitään suurempia yllätyksiä. Jos mailoja tarkastellaan nykyisten hikkoripelaajien tai keräilijöiden silmin voidaan todeta niiden olevan ihan tavalliset hyväkuntoiset mailat, ilman suurempia keräilyharvinaisuuksia. Suomen golfin historian kannalta mailat kuitenkin ovat korvaamattoman arvokkaat. Mailat ovat kohtuullisen hyvin säilyneessä ja ajalle tyypillisessä ns. Canvas Bag -golfbägissä. Ajan hammas on päässyt puraisemaan golfbägiä, joskin tämä on hyvin tyypillistä vanhemmille nahka- ja kangastavaroille. Itse mailat ovat hyvässä kunnossa. Muutamasta mailasta Whipping -langoitus on päässyt irtoamaan, muuten mailoilla voisi hyvin lähteä pelaamaan hikkorigolfia vaikka heti.

Mannerheim –museon esitteen kansi.

Setistä tulee heti sellainen vaikutelma, että se sisältää yhden ns. perussetin, jota sitten innostuksen lisääntyessä tai mahdollisuuksien avautuessa on kasvatettu. Paras arvaukseni on, että ensimmäinen setti on sisältänyt kaksi puumailaa (Driver 1 ja Spoon, kts. oheinen taulukko), kaksi rautamailaa (Mashie ja Iron, kts. oheinen taulukko) ja yhden putterin. Mailat on oletettavasti ostettu Etelä-Ranskasta, jossa Mannerheim todennäköisesti vieraili lähisukulaistensa kanssa. Mailat on myynyt Englannista kotoisin oleva golf pro Arthur Dell. Dell oli opettavana prona kahdella eri kentällä Etelä-Ranskassa lähellä Nizzaa. Vuosina 1910-1919 Hyeres tai Hyeres les Palmiers -kentällä ja vuosina 1919-1927 Hyeres Costebellen kentällä. Kumpaakaan kenttää ei ole enää olemassa (tietoa kentistä löytyy osoitteesta www.missinggolflinks.com). Etelä Ranskassa oli iso golfbuumi 1920–luvulla. Lähes jokainen arvonsa tiedostava hotelli perusti oman 6-9 reikäisen golfkentän, yleensä hotellin takana olevalla nurmikolle. Moni näistä kentistä sittemmin on kadonnut.

Kaikki Mannerheimin mailat.

MAILA	Merkinnät	Valmistaja / muut huomiot	Pituus cm	Paino g	Loft/ kulma
Driver 1	Alex Herd Special	Alex Herd, whipping irronnut, tavanomainen iskupinta, ehjä varsi, alkuperäinen grippi. Alex Herd oli St. Andrewsilainen ammattilainen, joka mm. voitti British Openin vuonna 1904. Alex Herdin nimeä kantavat mailat oli yleensä valmistanut Gibson tai Stewart Skotlannissa.	104 cm	371 g	18 °
Driver 2	Spalding	Spalding, whipping irronnut, ehjä varsi, alkuperäinen grippi. Maila on todennäköisesti englantilaisen Spaldingin tuotantoa 1920 -luvulta.	111 cm	360 g	12 °
Spoon	A. Dell Hyeres Importe D'Angleterre	Tuntematon, jälleenmyyjä Arthur Dell Etelä Ranska, whipping irronnut, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	107 cm	394 g	25 °
Iron	Stanmore Warranty Hand Forged Iron (logo/piste ja kaksi viivaa)	Tuntematon, Stanmore on todennäköisesti ollut jonkun jälleenmyyjäliikkeen oma markkinointinimi, hyvin säilynyt lyöntipinta / kuviointi, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	97 cm	484 g	39 °
Mashie	A. Dell Hyeres Importe D'Angleterre Mashie Guaranteed Forged (logo/"H")	Halley & Co Englanti, jälleenmyyjä Arthur Dell Etelä - Ranska, hyvin säilynyt lyöntipinta / kuviointi, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	95 cm	425 g	44 °
Mashie Niblick	Dedstop Mashie Niblick C54 RDF G. Marin Warranted Hand Forged (logo/"G")	Spalding, Englanti (käytti "DEDSTOP" nimea vuodesta 1915), hyvin säilynyt lyöntipinta / kuviointi, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	93 cm	431 g	53 °
Approching Cleek	Approaching Cleek Hand Forged Charles Gibson Westward Ho Maker (logo/hevonen)	Charles Gibson Westward Ho England, hevos-logo käytössä vuosina 1910-1925 , hyvin säilynyt lyöntipinta / kuviointi, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	100 cm	430 g	27 °
Putter	Putter Fabrication Anglaise Williams & Co Paris	Tuntematon Engantilainen, maahantuoja / jälleenmyyjä Williams & Co Pariisi, hyvin säilynyt lyöntipinta, ehjä varsi, alkuperäinen grippi	85 cm	425 g	9 °

Setin putteri on todennäköisesti kuulunut alkuperäiseen settiin, sillä myös se on merkitty tekstillä "Importe D'Angleterre" mikä tarkoittaa, että maila on maahantuotu Ranskaan Englannista. Putterin maahantuoja tai jälleenmyyjä on ollut Anglaise Williams & Co Paris, joka oli iso Pariisilainen urheiluliike. Voidaan olettaa, että Pro A. Delle hankki mailansa tältä urheiluliikkeeltä tukkukauppana ja myi ne sitten eteenpäin omasta Pro Shopistaan hotellin kulmalla. Toisaalta on myös mahdollista, että Mannerheim osti mailan Pariisista. Williams & Co Pariisissa tunnetaan myös hyvin tennismailoistaan ja palloistaan. Williamsin palloja käytettiin Ranskan avoimessa tennisturnauksessa (French Open) vuosina 1908-1911.

On hyvin todennäköistä, että Mannerheim myöhemmin kasvatti settiä muutamalla mailalla. Näitä myöhemmin hankittuja mailoja

Mannerheimin putteri, jonka on Englannista Ranskaan maahantuonut pariisilainen urheiluliike Williams & Co.

A Dell Mashie

Dead Stop Mashie
Niblickissä on syvät ja isot urat pallon hallintaa helpottamassa.

Tavaroiden seassa oli myös mm. kuvassa olevat kumiset teet

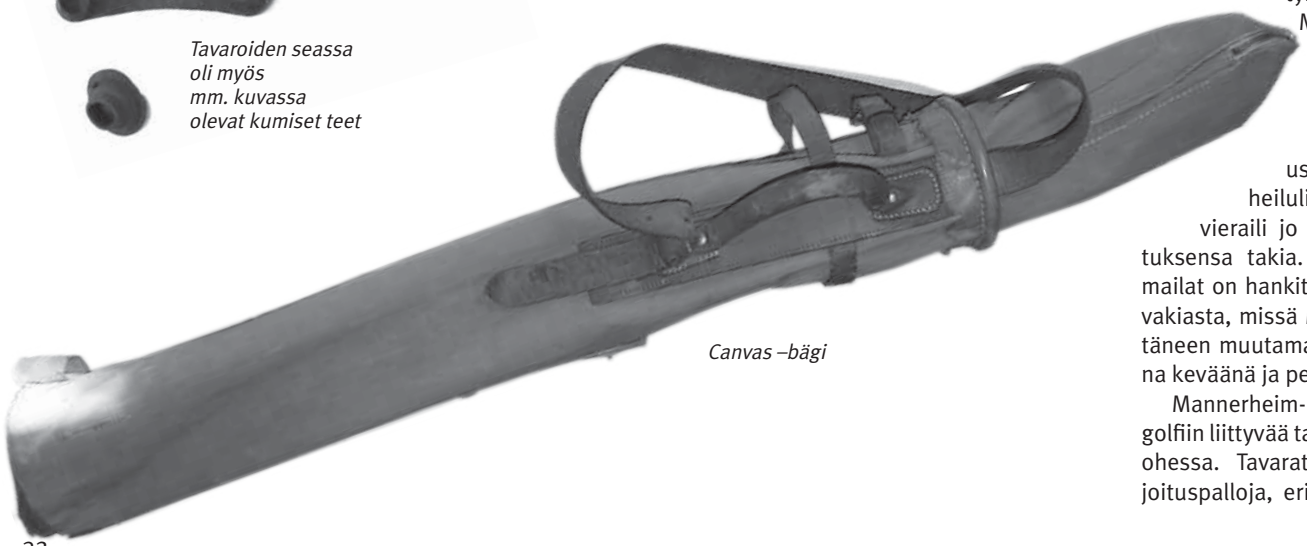

Canvas –bägi

Mannerheimin viimeinen koti ja nykyinen museo Helsingin Kaivopuistossa

voisivat hyvin olla Spaldingin draiveri, Mashie Niblck (Dead Stop Mashie), Stanmore Iron ja Approaching Cleek. Mashie Niblick onkin kenties setin mielenkiintoisin maila syvine urineen. Tällä mailalla pallo on varmasti pysähtynyt hyvin tuon ajan greeneillä.

Muiden mailojen alkuperää on mahdoton sanoa. On todennäköistä, että Mannerheim on ostanut ne esimerkiksi Lontoosta, jossa hän vieraili usein. Lontoossa oli monta urheiluliikettä, joissa hän varmasti vieraili jo pelkästään metsästysharrastuksensa takia. Toinen vaihtoehto on, että mailat on hankittu Karlovy Varysta Tsekkoslovakiasta, missä Mannerheimin tiedetään vietäneen muutaman viikon pituisia lomia useana keväänä ja pelanneen golfia.

Mannerheim-museossa on paljon muutakin golfiin liittyvää tavaraa, nämä on kaikki listattu ohessa. Tavarat sisältävät myös kevyitä harjoituspalloja, erilaisia tii-tikkuja, pallonpesurin ja laskuvarjoharjoituspalloja. Olisikohan Mannerheim harjoitellut puutarhassaan silloin tällöin?

Lopuksi haluan vielä suositella kaikille asiasta kiinnostuneille vierailua Mannerheim-museossa, museo on auki perjantaista sunnuntaihin kello 11-16. Lisätietoja löytyy osoitteesta www.mannerheim-museo.fi

Teksti ja kuvat: Mika Hjorth

Muut Mannerheimin jäämistön golftavarat

PALLOT
4x kevyt harjoituspallo
6x Dunlop England -pallo
2x Warwick -pallo
2x Silver King pallo
1x Challanger XLS -pallo
5x nimettömiä palloja

Tiit
1x Avon Combination Tee (Reg No 690337)
1x Avon Tee (Reg No 692679)
1x Avon Trillith tee
1x pallonpuhdistaja (tod.näk. Avon)

MUUT
1x Captive Golf Ball -harjoitusväline
1x kirja PA Vaile Modern Golf
1x kantobägi yhdellä taskulla

Ylistys hickorille (In Praise of Hickory)

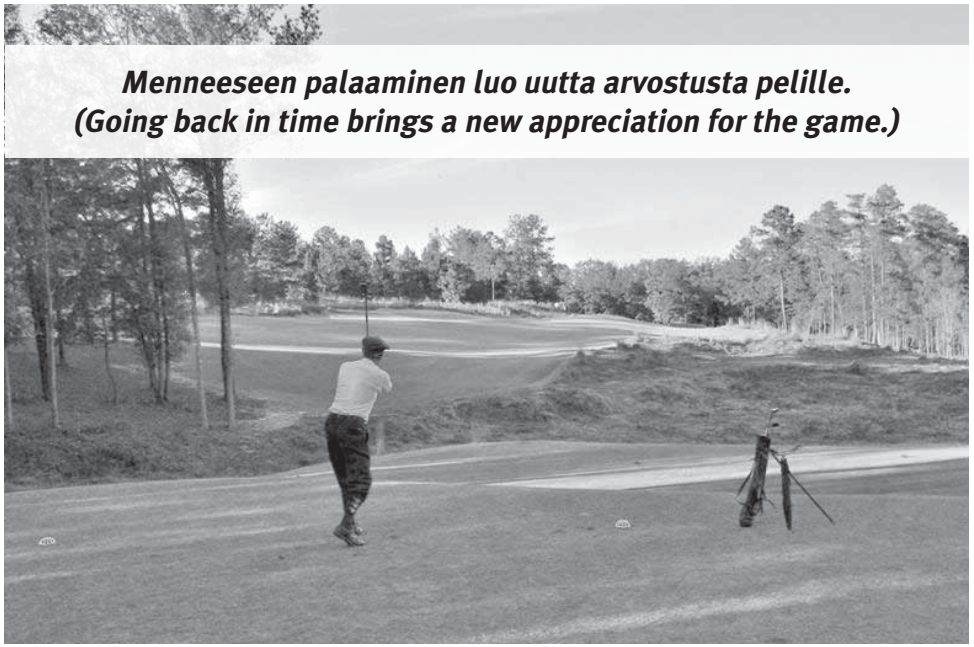

Menneeseen palaaminen luo uutta arvostusta pelille.
(Going back in time brings a new appreciation for the game.)

Baltusrolissa pelattiin vastikään karu peli, kun pari tusinaa pyhiinvaeltajaa pukeutuneina kuin elokuvan ”Kaikkien aikojen peli” näyttelijäkaarti iskivät hickoripalloja mashein ja brassein alituisen pelon usvan vallitessa. Tiedän, koska pelasin mukana.

Kyseessä oli yhdeksäs, kansainvälinen, joka toinen vuosi järjestettävä Ryder/Walker Cupin tyylinen tapahtuma nimeltä The Hickory Grail: Yhdysvallat vastaan Eurooppa taistelivat hopeisesta vesikannusta käyttäen vaativia antiikkisia mailoja. Hymyjä riitti ennen ja jälkeen pelien, muttei monia niiden aikana.

Kilpailu oli yksi kolmesta tärkeästä syksyyn sijoittuvasta hikkori-tapahtumasta. Syyskuussa World Hickory Open, jonka Sandy Lyle voitti 2014, pelattiin Carnoustiessa. Marraskuussa pelattiin Mid Pines Hickory Open, Society of Hickory Golfersin turnaussarjan kilpailu, Pohjois-Carolinan Southern Pinesissa.

Grail on kilpailuista kaikkein seremoniallisin, joten muiden isojen Cupien tapaan varsinaista kilpailua edeltävät puheet ja lipunnostajaiset. Iltapäivän auringon luodessa sähköisiä punaisen, vihreän ja kullan sävyjä New Jerseyn lehvistöön, reilut 30 osallistujaa ryhmittyivät Baltusrolin valtavaa Tudor-tyylistä klubitaloa reunustavalle viheriölle. Neljän valtion ja 11 osavaltion liput hulmusivat kevyessä tuulessa.

USGA:n puheenjohtaja Mike Davis piti kilpailun avauspuheen. ”Olen ilahtunut saadessani puhua joukolle, joka on näin omistautunut golfin historialle ja perinteille,” hän sanoi juuri ennen kuin parit aamun nelikoihin julkaistiin.

”Älkää antako minulle ruotsalaista, älkää antako minulle ruotsalaista,” luulen rukoilleeni ääneti.

Sain seurueeseeni ruotsalaisen. Annikan ja ABBAn maa tuottaa tällä hetkellä jostain syystä maailman parhaita hickori-golfaajia – ehkä siksi, että he olivat ensimmäisiä ottamaan lajin omakseen – ja olisin mieluummin antanut yhden heistä voittaa jonkun muun. Mutta kansainvälinen hyväntahtoisuus ja urheiluhenki saivat minut esittämään ilahtunutta kätellessäni Henrik Peyronia, Helsingborgin kasvattia ja viiden lapsen ylpeää isää hänen ensimmäisellä matkallaan New Yorkiin ja New Jerseyyn.

Seuraavana aamuna Peyron ja britti Tony Hunt tervehtivät amerikkalaisia pelikumppaneitaan. Olimme kaikki hatut päässä, pukeutuneina polvihousuihin ja kauluspaitoihin kravattien kera aivan kuin Walter Hagen aikoinaan, mailat bageissämme nuorimmiltaan vuodelta 1935. Suurin osa mailoista oli 1910- ja 1920-luvulta. Toisin kuin Society of Hickoryn kilpailuissa, British Golf Collectors Societyn järjestämän Grailin säännöt kieltävät hickorijäljennöksillä pelaamisen; aitoa vanhaa tavaraa ainoastaan kentälle.

Ottelu alkoi. Parini John Crow Miller ja minä olimme neljä jäljessä neljännen reiän jälkeen. ”Miksi teemme tätä?” kysyin. Miller hymyili rohkaisevasti. ”Olemme sisällissotaharrastajia,” hän sanoi. ”Aidoin luodein.”

En onnistunut tottumaan musketteihin. Jokainen paniikin omaisista lyönneistäni muistutti minua: Jollei sinulla ole Bobby Jonesin täydellistä ajoitusta, et voi lyödä puulla kovaa. Puumailat ovat niin painavia (ainakin kolminkertaisesti sen, mihin olemme kaikki tottuneet) ja vääntyviä, että iskun hetkellä mailanlapa saattaa osoittaa itään tai länteen, kun yrität päästä pohjoiseen. Suora osuma hyvin pieneen ”sweet spottiin” saa pallon matkaamaan kuin moderni isku, mutta ohilyönti ei mene minnekään. Ilman bouncia ja takapainoa niblick-mailani bunkkerilyönnit olivat kauhistuttavia. Hyvin kevyen putterini äärimmäisen erilaisen tasapainon takia virheet korostuivat liukkailla viheriöillä.

Viisi jäljessä.

Riisuimme hattumme ja kättelimme

kymmenennellä reiällä. Henrik ja Tony olivat lyöneet paarin ja me... emme. Turnauksen historian huonoimman suorituksen, ja yhtä tasatulokseen päätynyttä reikää lukuun ottamatta pahimman mahdollisen häviön jälkeen, halusin viskin lounaan kanssa.

Mutta jäljellä oli vielä ”four-ball” peli. Lääkäri Dave Brown ja minä vastaan Carolyn Kirk, Yorkshire Veteran Ladies Golf Associationin kapteeni ja Ian Hislop, eläköitynyt skottilainen pankkiiri, joka näyttää kuin Braveheartin extraajalta. Ianin lyönnin seuraukseni oli aina ”divot” lukuun ottamatta putteria.

Brown, ortopedian kirurgi Omahasta ja innokas hickoripelaaja, omistaa golfpalloja valmistavan yrityksen McIntyre Golf. Kaikki Grailiin osallistuneet golffarit saivat puolitusinaa Brownin ”Ouimet”-palloa, joita heidän täytyi käyttää kilpailussa.

Jossain määrin jokainen hickori-turnaus on hiljainen protesti sekä pohdinta golfvälineiden evoluutiosta. Eikös 460cc -mailan pää ole melkoisen iso? Eikö peli ollut hauskempi, kun kokoluokka oli pienempi ja pelitahti paljon nopeampi? Entäpä Jack Nicklausin suuri idea: Eikö golfissa pitäisi olla pallo, kuin kaikissa muissa lajeissa? Se on näin kova ja pyörii näin paljon. Tottukaa siihen. Totuus on, että maksimi painoa ja minimi läpimittaa lukuun ottamatta, golfissa ei ole ikinä ollut standardisoitua palloa pelin koko pitkän historian aikana.

Minulla oli kysymys neiti Kirkille: Voisinko saada oppitunnin?

Tällä lyhyellä leidillä pitkässä hameessa on järkähtämätön swingi, joka sai aikaan varmoja lyöntejä läpi pelin. Hän sanoi oppineensa pelaamaan lyhennetyillä hickori-mailoilla neljävuotiaana. Mutta Kirk/Hislop pari eivät onnistuneet voittamaan Brownia, ja me jenkit voitimme pisteen. Kävellessämme takaisin 17:ltä reiältä ilmoittaaksemme tuloksemme ja saadaksemme tietää seuraavan päivän finaalista, toistin itselleni samaa ruotsalaista välttelevää mantraa. Jälleen, sain vastukseksi ruotsalaisen. Veikon nimeltä Jonas Fack.

Opin seuraavana päivänä pitkän kierroksemme aikana, että Fack on voittanut hickori-kilpailuja Ruotsissa ja Skotlannissa ja on Welsh Hickoryn kolminkertainen voittaja. Hänen kotiklubillaan Vikenissä, maan lounaiskulmassa, ollaan sekaisin hickorista. ”Meillä on 75 hickoria pelaavaa jäsentä,” hän sanoi.

Kuten muutkin ruotsalaiset mestarit Euroopan joukkueessa, Fack kiertää hitaasti taakse ja ottaa aikansa heilauttaessaan alaspäin; hänen swinginsä oli visuaalinen herkku verrattuna omaan puolustavaan ja lyhytkätiseen iskuuni. Mutta joskus rumakin voittaa. Par-4 17:llä löin brassien bunkkerin yli, jatkoksi bitch-lyönnin, jolla voitin sekä reiän että ottelun. USA:n joukkue voitti 16-8. Jonas ja minä pelasimme kierroksen 2 tunnissa ja 50 minuutissa.

Miksi hickorigolfaajat nauttivat vaikean pelin tekemisestä vielä vaikeammaksi on mainio kysymys, johon minulla ei ole vastausta, enkä tahdo ylianalysoida sitä. World Hickory Openin perustaja Lionel Freedman, jonka turnaus hyväksyy aitojen hickorimailojen jäljennösten käyttämisen tehdäkseen hickorin helpommin saavutettavaksi suuremmalle määrälle pelaajia, sanoo: ”Huomaan pelin todellisten harrastajien parissa kasvavan halun pelata upeita vanhoja kenttiä alkuperäisillä välineillä.”

Nautinto ehdottomasti lisääntyy ystävien seurasta tällä samalla oudolla matkalla. Ja ehkäpä vanhan kentän pelaaminen, vanhalla pituudellaan ja vanhoilla välineillä, saa sekä pelin ja golfaajan tuntumaan jälleen nuorelta.

Curt Sampson (born 1952) is an American non-fiction writer and freelance journalist. He is best known for his 1996 biography and New York Times Best Seller Hogan published in 1996, the story of one of the most complex and notable athletes of the 20th century and his New York Times bestseller The Masters: Golf, Money, and Power in Augusta, Georgia published in 1998. (www.curtsampson.com)

Teksti: **Curt Sampson**
Käännös: **Arla Lehtinen**

Isä, poika ja golfmaila

Omena ei putoa kauas puusta urheilussakaan. Historia on täynnä innostavia tarinoita pojista, jotka jatkavat lajissaan isänsä jalanjäljissä.

Golf luultavasti tarjoaa jopa muita lajeja enemmän mahdollisuuksia isä-poika jatkumolle. Pelin oppiminen lähtee usein valmentajasta. Isä valmentajana takaa usein hyvän opetuksen, ilmaiset harjoitukset ja peliseuran. Isä voi myös selittää äidille miksi harjoittelu puttigreenillä on tärkeämpää kuin koulusta annetut läksyt.

Isät ja pojat

Ja näinhän se on. Golfin varhaista historiaa tosiaankin hallitsivat kaksi isä-poika paria. “Vanha” Tom Morris voitti neljä British Openia vuosien 1861 ja 1867 välillä. Hänen jälkeensä nuori Tom Morris voitti peräkkäin neljä British Openia välillä 1868 ja 1872 (turnausta ei pelattu vuonna 1871). Willie Park Sr voitti ensimmäisen British Openin mestaruuden vuonna 1860, ja tämän jälkeen vielä vuosina 1863, 1866 ja 1875. Hänen poikansa kykeni toistamaan isänsä saavutukset voittamalla vuosina 1887 ja 1889. Näiden voittojen jälkeen golfin majorin voittaneen pelaajan poika ei ole kyennyt toistamaan isänsä saavutusta.

Lähimmäksi edellisiä pääsivät Jack Burke ja hänen poikansa. Isä Jack Burke tuli toiseksi vuoden 1920 US Openissa, häviten tuolloin englantilaiselle Ted Raylle. Poika Jack Burke Jr voitti Mastersin ja PGA-mestaruuden vuonna 1956. Kaksi Stadleria oli kentällä samanaikaisesti vuoden 2014 Mastersissa; Kevin sijoittui jaetulle 8 sijalle ja Craig jäi tuolloin puolivälin karsintaan. Kuusitoista vuotta aikaisemmin, Geibergerit pelasivat samanaikaisesti vuoden 1998 PGA Championshipissä. Englannissa, Percy Alliss saavutti kymmenen top-10 sijoitusta (ilman voittoa) vuosien 1922 ja 1939 välisissä British Openeissa. Hänen poikansa Peter saavutti myös useita top-10 British Open sijoituksia ennen päätymistään golfin kuuluisaksi radioääneksi Britanniassa. Molemmat miehet pelasivat myös Ryder Cupissa, samoin kuin Espanjan isä-poika-pari Antonio ja Ignacio Garrido (1979 ja 1997).

Vanha ja nuori Tom Morris ovat kiistämättä maailman kuuluisin isä-poika yhdistelmä golfissa. Vanha Tom suunnitteli eräät Skotlannin kuuluisimmista golfkentistä, kuten Prestwickin, Carnoustien ja Muirfieldin. Nuori Tom löi British Openin ensimmäisen hole-in-onen ja sai ensimmäisen nimen British Openin legendaariseen pokaaliin, Claret Jugiin vuonna 1872. Vanha Tom oli luonteeltaan konservatiivinen

Old and Young Tom Morris.

golfin perinteisten arvojen vaalija, kun taas poika oli nuori ja peloton. Rohkeudellaan nuori Tom kykeni vuonna 1869 voittamaan British Openin 11 lyönnillä ja uudelleen vuonna 1870 ylivoimaisesti 12 lyönnillä. (British Openin ylivoimaisin voitto kokonaistuloksessa on kuitenkin edelleen isän 13 lyönnin voitto vuonna 1862). Nuoren Tomin kuolema vain 24 vuoden iässä, pian vaimon ja lapsen vastasyntyneen lapsen kuoleman jälkeen, on yksi golfin suuria tragedioita. Vanha Tom Morris joutui elämänsä loppuun saakka kertoen surullista tarinaa parhaasta koskaan näkemästään golfarista ... omasta pojastaan.

Australian Kirkwoodit

Tarina Kirkwoodeista on edellistä paljon onnellisempi. Joe Kirkwood Sr syntyi Sydneyssä vuonna 1897. Joe Sr voitti Australian Open 1920 neljän kierroksen yhteistuloksella 290, joka oli 12 lyöntiä parempi kuin aiemmat mestaruuteen vaadittavat kokonaislyöntitulokset. Aikalaiskirjoituksissa urheilutoimittajat kuvasivat voittoa “hienoimmaksi näytökseksi, joka on koskaan nähty eteläisellä pallonpuoliskolla”. Seuraavana vuonna Joe Kirkwood Sr purjehti suurin odotuksin Australiasta Britanniaan, missä hän sijoittui jaetulle kuudennelle sijalle St. Andrewsissä pelatussa vuoden 1921 British Openissa. Tulos oli pettymys, sillä kolmen kierroksen ja 54 reiän jälkeen Joe Sr oli vain lyönnin kärjestä, mutta finaalikierroksen 79 lyöntiä pilasi hänen mahdollisuutensa. Lopulta Joe Sr jäi kuusi lyöntiä voittajasta Jock Hutchisonista, joka oli ensimmäinen yhdysvaltalainen voittaja British Openin historiassa. Kaksi vuotta myöhemmin Troonin kentällä pelatussa kisassa, hänellä oli jälleen mahdollisuudet British Openin voittoon. Pettymys oli kuitenkin jälleen suuri voiton valuessa linksin nurmelle viimeisillä väylillä.

Vuoden 1923 British Openin viimeisenä päivänä, paikallinen yllättäjä Arthur Havers odotti klubitalolla selkeässä johdossa, kun kentältä tuli tieto Kirkwoodin loistavasta pelistä. Nuori aussi oli 14 väylän tiillä vain viisi väylää jäljellä. Mikäli Joe Sr kykenisi pelaamaan viimeiset väylät keskimäärin neljällä lyönnillä, hän voittaisi Haversin kolmella lyönnillä. Väylällä 14 Joe Sr meni kuitenkin bunkkerista bunkkeriin, missasi lyhyen bogiputin väylällä 15, löi 16 avauksessa voimakkaan räkähookin, selvitti lyhyen 17 väylän kuitenkin par’issa mutta missasi jälleen 18 lyhyen putin. 26 lyöntiä viimeisiin viiteen väylään ja Joe Kirwood Sr oli lopulta vasta jaettu neljäs. “Hän on pohjimmiltaan riiviö joka kävelee ympäri kenttää kirjaten vain kolmosta ja nelosta” Lontoon Daily Telegraph kirjoitti. “Mutta hänen pelinsä näyttää hajoavan hänen pelatessaan todellista vastustajaa vastaan. “

Vuonna 1934 hän selitti luhistumistaan legendaariselle amerikkalaiselle urheilukirjailija Grantland Ricelle, “Open on jotain erilaista. Palkinto odottaa klubilla ... valtaisa yleisö kiertämässä mukana ... psyykkinen ja fyysinen rasitus ... Kai me kaikki olemme inhimillisiä. “

Vuoden 1923 Openin romahdus jätti arvet Kirkwoodin peliin. Kirkwood alkoi rakentaa mainettaan näytöspelaajana Yhdysvalloissa

ja laajoilla maailmanlaajuisilla kiertueilla. Major kisat jäivät taka-alalle. Hän voitti kuitenkin 13 kertaa Yhdysvalloissa. Voitoista tunnetuin lienee vuoden 1923 Illinois Open, jossa hän väyläbunkerista lyömällään eaglella kykeni voittamaan Hutchisonin. Golfnäytökset toivat kuitenkin Kirkwoodille säännöllisen toimeentulon.

Joe Kirkwood Sr oli tunnettu lukuisista golftempuistaan. Hän kehitti taitonsa jo nuorena ammattilaisena Australiassa. Vuonna 1921 Sporting Life lehti kirjoitti Kirkwoodin näytöksestä Lontoossa: "Yksi hänen häkellyttävimmistä uroteoista on niblickillä lyöty pallo, jossa on niin paljon kierrettä, että hän pystyy ottamaan pallon käteensä siirtymättä paikaltaan. Kirkwood myös huvitti yleisöä lyömällä palloa yleisöstä otetun henkilön varpailta. Yksi hänen taitava temppunsa oli tiiata pallo tavalliseen tapaan, tiiata toinen pallo edellisen päälle, ja vielä sen päälle kolmas pallo. Hän otti mailan käteensä tavalliseen tapaan, ja katsojien hämmästykseksi löi keskimmäisen pallon koskematta muihin. Yleisön suosikki oli myös temppu, jossa Kirkwood lainasi rannekellon katsojalta ja löi pallon raudalla kellon päältä vahingoittamatta arvokasta kelloa."

Kirkwood kiersi laajalti Yhdysvaltoja ja eksoottisia golfmaita kaikkialla maailmassa yhdessä sellaisten mestareiden kuin Walter Hagenin ja Gene Sarazenin kanssa. Kiertueella mestarit esittelivät lyöntejään ja pelasivat näytösotteluita paikallisia pelaajia vastaan. Kirkwood jatkoi kuitenkin myös kilpagolfin parissa voittaen mm. Canadian Openin vuonna 1933, saavuttaen neljännen sijan vuoden 1927 British Openissa ja välierä paikan vuoden 1930 PGA mestaruuskilpailuissa. Vuonna 1946 49-vuotiaana Joe Kirkwood Sr sijoittui jälleen kahdeksanneksi British Openissa. "Miksi olisi pitänyt?" Hän vastasi kun kysyttiin, eikö olisi ollut parempi keskittyä enempi suuriin turnauksiin. "Temppulyöntini ovat olleet minulle arvokkaampia kuin mestaruus olisi koskaan ollut."

Kirkwoodista kerrotaan lukuisia juttuja. Eräs tarina kertoo tapahtumista Texasissa, jossa hän pelasi näytösottelua. Peliä seurannut yleisö kulki kuitenkin mukana ratsain, jota Kirkwood ihmetteli suuresti. Kukaan ei kävellyt Kirkwoodin mukana. Joe Sr odotti kunnes kierros oli ohi.

"Minkä vuoksi kaikki kulkevat kenttää ratsain?"

"Puheenjohtajamme kuoli eilen kierroksellaan. Kalkkarokäärme puri häntä. Koko kenttä on täynnä käärmeitä. Onneksi yksikään ei purrut sinua. "

Joe Sr:n poika, Joe Kirkwood Jr, syntyi Melbournessa vain muutamia kuukausia ennen isänsä Australian Open 1920 voittoa. Joe Jr voitti urallaan kolme kertaa Yhdysvaltain PGA Tourilla. Vuoden 1948 US Openissa molemmat Kirkwoodit pääsivät läpi puolivälin cutista, saavutus jonka Jay ja Bill Haas toistivat 56 vuotta myöhemmin. Joe Jr saavutti myöhemmin kuuluisuutta elokuvissa ja tv-sarjoissa. Voit löytää Joe Jr:n tähden Hollywoodin Walk of Fame'ltä.

Molemmat Kirkwoodit kuolivat USAssa: Joe Sr vuonna 1970; Joe Jr vuonna 2006.

Hikkori-Jussi

Hikkori-Jussi pelaa golfia perinteisesti vanhoilla hikkorimailoilla periaatteena "ennen olivat miehet rautaa ja mailat puuta.". Hikkori-Jussi myös rakentaa vanhoja mailoja ja välittää niitä eteenpäin kavereilleen. Blogissaan Hikkori-Jussi kirjoittaa kaikesta maan ja taivaan välillä näiden asioiden ympärillä. Näkökulma on nostalginen ja nykygolfin hypetystä terveellä tavalla haastava. Hikkori-Jussiin voit tutustua myös Naamakirjan sivuilla osoitteessa: https://www.facebook.com/pages/Hikkori-Jussi/190488811145263

Kauden 2015 tulokset

Hickory SM Luukki 4.7.2015

SCR Miehet

1. Raine Stenberg
2. Peter Puhakka
3. Mika Lindström

SCR Naiset

1. Minna Jäppinen
2. Kirsi Ahlfors
3. Outi Hemmo

Seniorit Miehet 60v

1. Erkki Rantanen
2. Lassi Tilander
3. Heikki Mamia

Finnish Hickory Open Keimola 4.7.2015

HCP

1. Ilari Turtola
2. Paul Geitel
3. Minna Jäppinen

Joukkuemestari 2015

Suur-Helsingin Golf

Finnish Hickory Tour 2015

HCP

1. Paul Geitel
2. Ilari Turtola
3. Risto Lehtinen

HCP Naiset

1. Minna Jäppinen
2. Outi Hemmo
3. Kirsi Ahlfors

SCR

1. Paul Geitel
2. Mika Hjorth
3. Minna Jäppinen

Edelliset mestarit SM

Miehet

2014:	David Kirkham
2013:	Peter Puhakka
2012:	Jouni Laine
2011:	Jörgen Isberg
2010:	Hannu Narvi
2009:	Mika Hjorth
2008:	Mikko Laihonen
2007:	Mika Hjorth

Naiset

2014:	Minna Jäppinen
2013:	Kirsi Ahlfors
2012:	Britta Nord
2011:	Britta Nord
2010:	Britta Nord
2009:	Tea Sahlberg
2008:	Kaisu Sjöblom
2007:	Kaisu Sjöblom

Seniori miehet 60v

2014:	Erkki Rantanen
2013:	Jouni Laine

Joukkuemestaruus

2011-2014 Keimola Golf

Edelliset mestarit FINNISH HICKORY OPEN

2014:	Minna Jäppinen
2013:	Markku Myllyharju
2012:	Antti Paatola
2011:	Jörgen Isberg
2010:	Hannu Narvi
2009:	Antti Paatola
2008:	Kim Hietamäki
2007:	Antti Paatola
2006:	Jean Johansson
2005:	Veli-Matti Salminen

vepe 1934

VALITSE TURVALLISUUS

Vepe Oy valmistaa ja kehittää erilaisia turvallisuuteen ja urheiluun liittyviä terästuotteita. Vepen kolme toimialaa ovat: rakentamisen turvallisuuteen liittyvät tuotteet, aitaamiseen liittyvät ratkaisut sekä ulkoliikuntaan liittyvät tuotteet.

Rakentaminen:
turvakaiteet, turvaporrasaskelmat, elementtitelineet, varastointi- ja kuljetuskehikot

Aluesuojaaminen:
SRT elementtiaidat, sarana- ja liukuportit, rakennusaidat ja portit, asennuspalvelut

Sport:
jääkiekkoradat, monitoimikentät, katsomot, ulkoliikuntavälineet, siirrettävät jääkentät, tekonurmikentät

vepe.fi
Liekonkuja 6, 04300 Tuusula - Finland
Tel. +358 90 2747 220

Kokouskutsu
SGHS:n vuosikokous 2016

Vuosikokous pidetään
Keimola Golf tiloissa torstaina 18.5.2016 kello 17.00 alkaen.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat:

- kokouksen toimihenkilöiden valinta
- kokouksen laillisuus
- työjärjestys
- toimintakertomus, tilinpäätös ja tilintarkastajienlausunto
- vastuuvapaus
- toimintasuunnitelma 2016
- tulo- ja menoarvio 2016
- jäsenmaksu vuodelle 2017
- hallituksen valinta vuodelle 2016
- toiminnantarkastajien valinta
- muut mahdolliset asiat

Kokouksen jälkeen tutustumme hikkorigolfiin pari scramblen merkeissä kello 18.00 alkaen hintaan 30 euroa. ”Tule tutustumaan tai tuo ystäväsi tutustumaan hikkorigolfiin” Maksimi osallistuja määrä 16 henkilöä.
Ilmoittautuminen 10.5. mennessä sihteeri@sghs.fi

Seura on hankkinut käyttöönsä mitaleita

Mitaleja ovat pronssinen mitali, hopeinen mitali ja kultainen mitali. Lisäksi yhdistyksellä on Tom Morris-mitali. Mitalien aiheet on johdettu yhdistyksen vaakunasta.

Mitalit myönnetään kunnianosoituksena, palkintoina tai huomionosoituksena säännöissä nimettyyn tarkoitukseen tai yhdistyksen puheenjohtajan tai hallituksen jäsenten esitysten perusteella. Näitä ovat mm.

- Yhdistyksen järjestämät Suomen Hikkorimestaruuskilpailut ja Finnish Hickory Open
- Kunnianosoituksena yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä
- Merkittävästä golfsaavutuksesta

Yhdistyksellä on lisäksi neljä kiertopalkintoa, jotka jaetaan vuosittain miesten ja naisten Suomen hikkorimestarille, tasoituksellisen Finnish Hickory Open -kilpailun voittajalle sekä joukkuemestaruuden voittajalle.

Mitalisäännöt on hyväksytty SGHS:n hallituksen kokouksessa 4.2.2013.

Golfantiikin liiketoiminta myytävänä

Sisältäen varaston ja asiakassuhteet. Mailoja noin tuhat, asiakkaitakin satoja.

Ota yhteyttä niin sovitaan yksityiskohdista

Antti Paatola
0400 458 520
antti.paatola@golfantiikki.fi

GOLFANTIIKKI
WWW.GOLFANTIIKKI.FI

Seuran internetsivut käytettävissä

Seuran internetsivut ovat olleet käytettävissä vuoden 2009 lopusta alkaen.
Sivuilta löydät tiedot tulevista tapahtumista, vanhat vuosikirjat ja paljon muuta hyödyllistä harrastukseen liittyvää tietoa.

OSOITE: www.sghs.fi

SGHS kerää suomalaisia klubihistoriikkeja

Suomen Golfhistoriallinen Seura (SGHS) jatkaa suomalaisten golfklubien historiikkien keräystä myöhemmin Suomeen perustettavan golfmuseon tarpeisiin.
Tavoitteena on saada kokoon kaikki tähän mennessä ilmestyneet historiikit ja tietysti myös kaikki myöhemmin julkaistavat historiikit.
Historiikit voi toimittaa osoitteella: SGHS ry, Antti Paatola, Kylväjäntie 7, 01840 Klaukkala

SGHS jäsentuotteita tilattavissa

SGHS on teettänyt jäsenistölle seuraavia tuotteita.

Tuotteet tilattavissa osoitteesta info@sghs.fi

SGHS bägilätkä, muovinen / 10 euroa

SGHS kravatti 50% silkkiä / 50% polyesteriä / 30 euroa

SGHS rintalätkä pikkutakkiin, magneetilla / 30 euroa

SGHS postikortti 5 kpl / nippu / 10 euroa

Hinnat sisältävät tuotteen toimituskulut.

Suomen Golfhistoriallinen Seura ry (SGHS)

Liittymislomake

Nimi: _____ Syntymäaika: _____

Osoite: _____

Postinumero ja paikka: _____

Puhelin: _____ Sähköposti: _____

Kotiseura: _____ Tasoitus: _____

Kiinnostuksen kohteet:

☐ **Golfin historia** ☐ **Hickory pelaaminen** ☐ **Keräily, aihe?**

Pvm.: ____ /____ 20 ____ Allekirjoitus: _____

Maksut:

Varsinaiset jäsenet
Liittymismaksu 10 euroa
Jäsenmaksu 25 euroa

Kannatusjäsenet
Liittymismaksu 10 euroa
Jäsenmaksu 250 euroa

Palauta lomake osoitteeseen:

Oy K. Hjoth Ab
c/o Suomen Golf Historiallinen Seura
Apajakuja 6 b, 01600 Vantaa

Tai **Faxilla** 09-477 66 230
tai **sähköpostilla** sihteeri@sghs.fi

Seuran hallitus hyväksyy jäsenet seuraavassa kokouksessaan.
Jäsenyys astuu voimaan kun liittymismaksu ja jäsenmaksu on maksettu.

Kiitos kiinnostuksesta seuraamme kohtaan!

Jäsenrekisteri

Ahlfors Aki	Kerava
Ahlfors Kirsi	Kerava
Airo Ilari	Helsinki
Airola Hannu	Helsinki
Aspela Maarit	Vantaa
Auerto Ahti	Helsinki
Chapman Helka	Helsinki
Evälahti Martti	Lappeenranta
Geitel Paul	Helsinki
Hakala Anneli	Turku
Halme Petri	Lakiala
Hemmo Outi	Vantaa
Hietamäki Kim	Pori
Hiltunen Erkki	Helsinki
Hjorth John	Porvoo
Hjorth Mika	Vantaa
Hjorth Vilhelmiina	Vantaa
Holmalahti Antero	Jyväskylä
Holmalahti Jussi	Vantaa
Holttinen Timo	Helsinki
Horsma Kaj	Helsinki
Huhtamella Jani	Vantaa
Huurto Anne	Helsinki
Ignatius Markku	Espoo
Ihalainen Juhani	Hamina
Ihalainen Linnea	Hamina
Jaakkola Jere	Riihimäki
Johansson Jussi	Espoo
Jäppinen Minna	Espoo
Kairus Simo	Loimaa
Kakko Seppo	Espoo
Kallinen Marko	Turku
Kanerva Jari	Järvenpää
Kari Rauno	Helsinki
Karlstedt Jorma	Helsinki
Karttunen Jussi	Pori
Kaske Peter	Porvoo
Katainen Pentti	Vantaa
Kataja Markku	Espoo
Keskinen Veijo	Espoo
Koivula Tuulia	Tampere
Kreisler Peter	Helsinki
Kukkonen-Suvivuo Tiina	Kerava
Kulmala Matti	Tampere
Kulo Matti	Turku
Kuosmanen Jorma	Vantaa
Kuusela Helena	Tampere
Laine Jouni	Tampere
Laitinen Jouko	Helsinki
Lehtinen Risto	Helsinki
Lemmelä Harri	Espoo
Levula Raimo	Harjavalta
Lindevall Lasse	Espoo
Lindström Keijo	Helsinki
Lindström Mika	Tuusula
Lundqvist Thor Björn	Helsinki
Mamia Heikki	Vantaa
Markkanen Jussi	Vantaa
Mestänheimo Pasi	Matinkylä
Myllyharju Markku	Pori
Mäkelä Tuomas	Vääksy
Mäkilä Raimo	Helsinki
Mäkipää Esa	Pori
Männistö Arja	Kotka
Männistö Jussi	Kotka
Narvi Hannu	Jämijärvi
Nurmi Ville	Helsinki
Paatola Antti	Klaukkala
Pauno Timo	Helsinki
Peippo Pertti	Turku
Pekkola Tapio	Helsinki
Pesola Hannu	Tuusula
Pirttilä Arvo	Harjavalta
Pope Steve	Sipoo
Pusa Rauno	Järvenpää
Puumalainen Kari	Vantaa
Puumalainen Virpi	Vantaa
Rantanen Erkki	Vantaa
Rask Eino	Nahkela
Rissanen Jukka	Oulu
Ristola Tomi	Espoo
Sahlberg Ola	Helsinki
Sahlberg Tea	Helsinki
Salenius Rolf	Helsinki
Salmela Seppo	Turku
Salminen Veli-Matti	Lappeenranta
Sandgren Lennart	Helsinki
Sivenius Eero	Vantaa
Sohlberg Hannu	Helsinki
Soini Petri	Klaukkala
Sorjonen Ossi	Imatra
Suni Harri	Hyvinkää
Suvivuo Ville	Kerava
Söderlund Tom	Helsinki
Tabermann Jukka	Hämeenlinna
Tarmio Janne	Orimattila
Terkomaa Antti	Tuusula
Tilander Lassi	Helsinki
Turtola Antti	Helsinki
Turtola Ilari	Helsinki
Tyry Teemu	Helsinki
Vartiainen Jussi	Espoo
Viita-aho Saku	Helsinki
Virtapohja Kalle	Kerava
Ylijoki Jukka	Espoo

FINNISH HICKORY TOUR 2016

KEIMOLA HICKORY OPEN
KEIMOLA GOLF 29.5.

EVOLVIT HICKORY OPEN
KYTÄJÄ GOLF 19.6.

HIKKORI-JUSSIN HISTORIC OPEN
SUUR-HELSINGIN GOLF 30.7.

GOLFANTIIKKI HICKORY OPEN
TUUSULAN GOLFKLUBI 13.8.

PORVOO HICKORY OPEN
PORVOO GOLF 3.9.

GOLFPISTE HICKORY FINAL
VUOSAARI GOLF 25.9.

TABERMANN©IMAGE

GOLF center
Myös palvelumme pelaa.
Villimaa
golfpiste.com
evolvit
GOLFANTIIKKI
WWW.GOLFANTIIKKI.FI